

R 34

3/20

Int-107
11' 50

2 tickets

11-11-11

Handwritten marks on the left side of the page, possibly a signature or initials.

Handwritten mark on the right side of the page, possibly a signature or initials.

Handwritten mark at the bottom center of the page, possibly a signature or initials.

1001

IN NOMINE

DOMINI NOSTRI IESU
 CHRISTI ET AD HONOREM
 beatissimæ virginis Mariæ de monte Carmeli. Amen.

† Benignissimo sanctissimæ Trinitatis instinctu, adminiculoq; nixi: & beatissimæ virginis Mariæ montis Carmeli, huius Religionis singularis Regine & Monarche, benignitati & presidio fidentes, has Constitutiones, hæc instituta à Reuerendis Prouinciali, Prioribus, Magistris, Vicarijs, Patribus, & Fratribus Carmelitis huius Prouincie Castellæ, ex communi consensu Patrum Diffinitorum confidentium in Prouincialibus eorum Comitijs, habitis & celebratis, anno Domini 1567. Dominica secunda post Pascha, die scilicet tertia decima mensis Aprilis, in Conuentu Carmelítico inclytæ ac religiosissimæ ciuitatis Abulenſis, in posterum executioni demandandas, retinendas, amplectandas, & suscipiendas confecit, ordinauitq; Reuerendissimus Pater Ioannes Baptista ex Rubeis Rauennas, vniuersi instituti Carmelitici Prior Generalis, in fauorem vetustissimæ reformationis, & obseruantie eorundem Fratrum Eremitarum montis Carmeli, atque ad normam sacrosancti Cœcilij Tridentini.

VALENTIÆ,

Extypographia Ioannis Mey.

Anno 1567.

Handwritten initials or signature, possibly 'BB' or similar, located at the bottom center of the page.

SACROSANCTI CONCILII DECRETVM

25. Sessionis cap. 22. pro inducenda reformatione, pro exequenda, & eius defectibus supplendis; cuius capituli hæc sunt verba.

Hic quia sancta Synodus desiderat ut omnia & singula supradicta quamprimū executioni demandentur; præcipit omnibus Episcopis in Monasterijs sibi subiectis, & omnibus alijs ipsi in superioribus decretis specialiter commissis, atq; omnibus Abbatibus, & Generalibus, & alijs superioribus Ordinum supradictorum, ut statim prædicta exequantur. Et si quid executioni demandatum non sit; Episcoporum negligentiam Concilia Prouincialia suppleant, & coercant. Regularium uerò Capitula Prouincialia & Generalia: & in defectum Capitulorum Generalium, Concilia Prouincialia, per deputationem aliquorum eiusdem Ordinis prouideant. Hortatur etiam sancta Synodus omnes Reges, Principes, &c.

Ex his momentur omnes Fratres reformatam uitam amplecti debere, & ad eam cogi per Capitula Prouincialia & Generalia.

Si Generalia Capitula defecerint, Concilia Prouincialia pro uideri possunt.

Statuit eadem Synodus reformationem faciendam per deputationem aliquorum Fratrum eiusdem Ordinis, & non per alios.

Constat item uisitato Conuentus, seu uisitata & reformata Monasteria (reformationem exequentia) ab ullo nec uisitari, nec reformari posse; seu fuerit Episcopus, uel cuiuslibet generis Prælati, uel quilibet à Concilijs Prouincialibus designatus.

Episcopi reformare possunt Monasteria commendata, & eis subiecta; & non alia, nisi literis Apostolicis id fuerit demandatum; qui si in mandatis potestate habuerint reformandi, modo in eis non explicato, tenentur id exequi per deputationem aliquorum Fratrum eiusdem Ordinis; ut statuit Tridentinum Concilium, & non alio modo.

Iam exploratissimum extat Generalem Ordinis Carmelitici, ut decreto sacrosancti Concilij faciat satis, uisitasse suas Hispaniarum Prouincias, atq; reformasse; ut patet cōsultationibus iam excusis ad normam Concilij, detecta omni Clausuralitate, omniaq; redigendo ad ueram eiusdem ordinis obseruantiam; quam semper Basilij magni Carmelite regula demandauit.

Idcirco deduci licet ex hoc Concilij decreto, à nemine uisitari posse domos Carmelitarum, nisi summus Pontifex aliter instituerit. Cuius litera Apostolica sacro Concilio aduersari minime credendum; & eo casu earum series est exacte inspicenda.

PROCVLTV

DIVINO.

EDIT MIHI DOMINVS
linguam, & in ipsa laudabo Dominum.
Et alibi: Sēper laus eius in ore meo. Si-
milibus sentētijs fermè innumerabilibus
instructa & oppleta manēt sacra Biblia.
Quarum instinctu, impulsu, hortamen-
tis salutaribus, & prēmijis inexcogitabili-

bus dulciter permouentur animi, vt lingua menti coniuncta,
mensitem linguæ Deo canant, psallant, iubilant, gestiant do-
mesticis colloquijs, sancta consuetudine, iucundis amplexibus,
donec absorbeantur, ac distrahantur à caducis cogitationi-
bus; ac spiritibus Angelicis magno cum assensu, magnis dele-
ctationibus iungantur, atq; extrema eorum ætas beatorum eua-
dat.

Hortamur igitur in primis omnes Religiosos nostros prō-
ptè, & ex animo; die, noctuq; horis opportunis & debitis cho-
rum adire, vt inibi horas Canonicas persoluant, Missas can-
tent, & omnia efficiant deuoto mentis affectu, oris moderata
pronunciatione, in salutem & solamē proprium; atq; eorum,
qui diuinis interesse delectantur, & intendunt.

In adeundo Chorū, primus sit Reuerēdus Prior, & Sup-
prior; à quo nunquam eximuntur, nisi infirmitatis, aut neces-
sitaris, aut vrgentis casus quidpiam emerferit. Eorum est

A ij officium

officium honoris, & oneris; quod omitti non licet causa legitima non accurrente, & p̄æ cæteris omni vtantur diligentia in seruandis ceremonijs, moribus, ritibus, & silentio in ijs, quæ non pertinent ad diuinum officium.

Absit item dum aliquis canendo, aut legendo leuiter errauerit, alium vices illius accipere, nisi esset error magni ponderis. Nam cùm aliquis inopportunè reprehenditur, ingeritur tumultus; & audientium præsentia, quod est occultum, & incognitum, ponitur in aperto.

Eximuntur à choro infirmi, & ij qui iam sunt correpti senio; lectores actu legentes, prædicatores in die prædicationis, & vnus vel duorum dierum ad plus præcedentiũ: vt eorum studijs commo-dus vacare possint. Patres item iubilarij, seu iubilei gratijs & priuilegijs vtentur sine vlla molestia, vt Religiosissimus Generalis Soreth instituit, & concessit.

Quia sumus Fratres Eremitæ, perpetuoq; virginis Mariæ de monte Carmeli, in Dei ac illius honorem singulis Sabbatis maior Missa (nisi aliquod festum impedi-erit) cum organis solenniter cætetur: & vesperi Completorium cum Salue Regina Fratribus in medio chori binis, & binis stantibus cum cappis albis: & hoc vt omnes adducantur in reuerentiã Dei-
paræ virginis.

Ab eo Cõpletorio nemo ex Fratribus (modò fuerint sani & incolumes) excipiatur quocũq; gradu, dignitate, functione fulgeat, & cuiq; officio sit astrictus: onerãtes super hoc cõsci-
entiã illius qui cõcionaturus est, si qui uerit, vel nequiuerit adesse.

Qui temporibus diuinorum officiorum per Conuētum solus spatiatum iuerit, vel sine licentia Reuerē. Prioris cum aliquo seculari (nisi fuerit vir insignis, Princeps, & bene meritus de nostro Ordine) talis exemptus suis libertatibus priuetur ad tres mēses. Non exemptus verò, coram tota communitate Conuentus, in Capitulo, vel Refectorio, vnā recipiat disciplinam cum psalmo: Ad Dominum cū tribularer clamaui.

Recitentur horę canonicę per totam Prouinciam diu notuq; , habita ratione dispositionis Conuentuum, & temperi aëris. Et hoc moderandum relinquimus Reuerē. Prouinciali. Qui præcipiet Fratribus in paruis locis morantibus, vt horas canonicas in ecclesijs recitent, & performant.

Nemo item cuiuscumq; gradus, aut conditionis extiterit à choro discedat, sine licentia Reuerē. præfidentis chori, siue Prouincialis, vel Prior, Supprior, vel alius fuerit ad id officium designatus. Animaduertant Fratres, vt in choro sint deuoti, & psallendo debitam in medio versus pausam interponant.

In celebrandis Missis priuatis & solennibus, seruetur rubrica suo loco signata, & rubrica canonis, post canonem, atq; vbi est rubrica: Gloria in excelsis, Credo, Ite Missa est, &c.

Ab omnibus Secreta secretè legatur, pronuntiando non inuolutè, nō obscurè: sed apertè, & explicatè omnia illius verba. Si verò aliqua verba altè pronuntiari debent, rubricę obediatur, & non proprię voluntati.

In principio Missæ ante confessionem dicatur. In nomine Patris, & Filij, &c. & non pluries. Etiam videtur magis consentaneum, vt dicatur, *Orate fratres; quàm, Orate pro me fratres:* ita Clerici, & alij Mendicantes pronunciant.

In maiori Missa debet seruari, quod præcipitur de introitu Missæ, quòd dicatur *ter:* sed in Missis priuatis satis est bis illud recitare. In Missa item maiore, Ministri suum exequantur officium. Sed in minoribus & priuatis nolumus Nouitios, seu alios Missæ inseruientes porrigere patenam, aut alia sacra Sacerdotibus, satis est, si Missale & ampullas tractauerint. Insuper mādamus, vt Nouitij, dum Missis adfuerint, & præstitis Sacerdoti obsequijs, manus retineant sub scapulari. Et ante Missam abeunt à Sacristia ad Altare; & completa Missa, in Sacristiam Missale ante Sacerdotē: cui præcipimus Missam designare & legere, antequam à Sacristia discedat.

Sacerdotes non omittant elevationem Hostiæ ante *Pater noster*, ob deuotionem populi, & patris cōsuetudinem: neq; ob easdem causas dicto, *Salue salus Mundi*, non omittatur, *Domine non sum dignus*; tribus vicibus eadem verba repetēdo, & ter manu dextera tundendo pectus: quamuis vnum & alterum non contineatur in Rubrica nostra.

Cùm fracta fuerit Hostia, pars in manu dextera supponatur alteri, non per transuersum in modum crucis; sed ferè in oblongum, vt sine alia mutatione sumi possit. Nā cùm tot fiunt permutationes, facile est, vt particulæ quæ sunt in fractura, cadant, & separentur.

Prohibemus omnes Orationes quæ dicuntur ~~immediate~~
post

post susceptionē Sacramenti, præter illas quæ eo loco in Missali habentur. Nihilominus poterunt singuli (sux deuotioni satisficientes) eas recitare postquam in Sacriliam redierint.

Sacerdotes non tundant pectus suum, vbi non præcipitur in Rubrica. In ceremonijs faciendis, sint compositi & graues; non lambant digitos, cum ab Ecclesia absolutio instituta fuerit: dum sumunt sanguinem pretiosum, non sint immodesti, sed quod totum est in Calice totum congruenti haustu hauriant; sitq; satis vnicuiq; ea facere, quæ sanctis regulis, & laudabili cōsuetudine instituit sancta mater Ecclesia: qua nemo in terrarū orbe sanctior extat, neq; in diuinis obsequijs studiosior.

Nemini cōcedantur Missæ peculiare quacūq; ex causa: sed omnes referantur in communē vtilitatem Conuentuum.

Non dimittantur Ecclesiæ nostræ pro celebrandis Missis in Ecclesijs aliorum, sub pœna carceris celebrantibus adhibenda, & priuationis ab officio Prioratus illi qui Prior tunc fuerit. Nisi interdum ad inseruiendum deuotioni Secularium, aliquæ Missæ alijs Ecclesijs concedendæ forent, & in beneficiū communitatis Conuentus.

Nullus Frater sine scapulari & cucullo diuina audeat celebrare: & qui aliter fecerit, ab omnibus euitetur; quia temerariè habitum conuenientem suæ Religionis dimisit. Et qui ex illis Horas Canonicas dicere neglexerit, conuictus, aut cōfessus carceri mancipetur: nec possit cum eo dispensari, nisi per Reuerendissimum Patrem Generalem Ordinis. Negligentes item in Officio per tabulam designato, vnam in Capitulum Refectorio recipiant Disciplinam. Qui autem fuerit

fuerit occupatus, aliquem Fratrem inueniat, qui suppleat illius vices, vel à Reueren. Priore Conuentus tunc ab illo officio liberetur.

Dum Missæ maiores pro viuis celebrantur, fiat quotidie peculiaris mentio pro summo Pontifice, pro Prælati, pro pace vniuersæ Ecclesiæ: item pro catholicis Rege, Regina, Principe, ac pro omni illorum serenissima familia: pro benefactoribus item, fratribus, sororibus nostri Ordinis tã viuis, quàm defunctis.

In ea salutatione beatæ Virginis, quæ incipit: *Salve regina*, non dicatur solùm, *ô dulcis Maria*: sed, *ô dulcis virgo Maria*. Quoniam in ipsa Ecclesia maximè lætatur quòd mater fuerit, & remanserit virgo in perpetuum.

Quia munus est versulariorum versus dicere: ideo à versulario dicetur: *Ora pro nobis*, quia versus est, & sacerdos respondeat: *Vt digni efficiamur*, &c. Et qui versus sunt pronunciandi à sacerdote, scriptũ reperietur in rubricis nostris.

Benedictionem super populum dicant sacerdotes voce quæ possit audiri ab astantibus, & idem sacerdos stans ad altare dicat: *In principio erat verbum*, & flectat genua, aut se prosternat cùm dicit: *Et verbum caro factum est*. Sicut etiam debet se prosternere Fratres in choro, dum dicitur: *Et homo factus est*.

Si ob temporis breuitatem, vel ob aliam iustam causam non expediret dicere: *In principio erat verbum*, dicatur: *In illo tempore*, loquente Iesu, &c. Et semper in fine dicatur vo-

ce audibili, Sit nomen Domini benedictum: cui respondeat Clericus, Ex hoc nunc & vsq; , &c. Id faciendum Rubrica mandat & præcipit.

Districte præcipitur, vt omnes Sacerdotes nostri sint vni-
formes in Missis celebrandis, sub pœnis infligendis regulari-
ter in Refectorio, seu Capitulo, pensata qualitate erroris, &
pertinacia errantis.

Sacerdotes qui nesciunt legere, suspendantur à celebra-
tione Missarum, postea instruantur ab aptioribus & Doctio-
ribus: & pro huiusmodi charitate exercenda deputetur vnus,
vel plures qui illis intendant, & cogantur ad discendum: alio-
qui redigantur ad obedientiam Fratrum laicorum.

De Missis nouis cantandis, & de promouendis ad sacros
Ordines, sine vlla exceptione obediatur sacro Concilio. Etiã
in omnibus alijs quæ illic mandantur de Missarum celebra-
tione.

Sacerdotes crebrò confiteantur peccata sua ministro, in
locis apertis. Et qui fuerint sanitate donati, non abstineant à
conficiendo sacro, sex, aut octo dierũ spatio. Si secùs fecerint,
tanquam indeuoti habeantur, ac de mala cõscientia suspecti.
Si verò diutiùs abstinerint, censuris & pœnis corripiantur.

Tempore æstatis, bis in hebdomada mutetur corpus D.
N. Iesu Christi, & tẽpore hyemis semel in hebdomada. Re-
ponantur plures particulę in loco custodię pro Fratibus in-
firmis. Obtineatur item à Reuerendis. Ordinario tempore
Paschatis oleum sanctum.

B Anim-

Animaduertant Religiosi nostri, ne mutant illud verbum Paracitus, in verbum Paracletus; etsi * Græcū in e Latinū trāseratur. Nam sancta Ecclesia vniuersalis mater ex omnibus nationibus plurimas complectēs, eorum idiomate vtitur, sicut Kyrie eleison, Apocalypsis, Athanatos, & similibus etiā Hebraicis. Mirum est de inuersione huius nominis Paracitus, cū eo antiquitus sancta Ecclesia vsa fuerit. Et dicta inuersione post Lutheranismū inoleuit. Ampliūs, in sacello summi Pontificis antiquus vsus retinetur.

Hebdomadarij, dum recitantur horæ, capitulum, & orationes dicet in medio Chori ante lectorile: idem facient versicularij in dicendis versibus, etiamsi non fuerit festum duplex.

Dum cantatur Magnificat, & Euangelium, Fratres exeāt à sedilibus suis, nisi esset valetudinarius, aut nimis senex, cui opus esset vt innitendo sedilibus, sustentaretur.

Cū dicitur prima oratio, Fratres stent inclinati, vsq; ad, Qui viuis, & Qui tecū, exclusiue. Cū verò terminatur alio modo, maneant inclinati vsq; ad, Per dominum nostrum Iesum Christum, inclusiue.

Cū celebrantur ternaria iuxta ordinale nostrū, celebrētur etiam missæ, pro quibus huiusmodi ternaria recitantur, & peraguntur. Si non poterūt Fratres dicere omnes Missas pro elemosynis receptis, faciant sicut constitutum fuit in Actis Capituli generalis vltimò Romæ celebrati: scilicet duas Missas solennes singulo mense cantent, vnā pro viuis, alteram pro defunctis, & iugiter commemorationem faciant ac orent

pro benefactoribus.

Quia in Calendario nouo conscriptæ fuerūt plurimæ festiuitates plurimorum sanctorum Ordinis nostri. Non intēdit diffinitorium amouere consuetum officium cōmemorationis beatæ Virginis qualibet hebdomada celebrandum, nisi aliūde impediatur. Quare dum occurrerit aliquod festum sancti Ordinis nostri, vel dimittetur, vel in aliud tempus trāsfere-
retur. Habebitur etiam ratio officiorum celebrandorum in Aduentu & in Quadragesima, vt officium de feria pœnitentis non posthabeatur.

Declaratur præterea, quod dicitur in eisdem actis de Octaua sancti Martini Papæ & Martyris, quam inter solenniores Octauas posuerunt patres nostri. Nam eiusmodi solennitas versatur circa officium paruulum beatæ Virginis, circa quindecim Psalmos, memorias, versiculos cum alleluia ad tertiam; vt non recitetur in Choro dictum officium, dicti Psalmi & memoriz, sed officiū sit de sancto Martino Episcopo & Cōfessore: dies sancti Martini Papæ & martyris sit duplex, fiat de illo memoria per totam Octauā; diesq; octauæ sit duplex & solennis.

Si Breuiarium, Missale, & alij libri Ecclesiastici parua diligentia Impressoris vitiati fuerint, corrigātur, & emendentur, & eorum correctores instituantur, & ordinētur, qui sint apti ad illud munus obeundum.

Obseruetur alia quæ mandantur à sapiētissimo Generali Sæcra-
reth in capite de officio diuino, in quo præ alijs præcipitur

neminem in Choro cantare motetos, vpaturam, & alia optimo iudicio suo conscripta. Obseruentur item quæ præcipiuntur de diuino officio in Comitijs generalibus a m^e Urbis. Poterunt tamen eo cantu vti in Conuentu Fratres nostri horis opportunis.

In fine benedictionū mensæ hora prandij & cœnz, Prior, vel Præsidens dicat: Deus charitas est, & qui manet in charitate, in Deo manet, & Deus in eo, & nos maneamus cum ipso in vitam æternam. Dicant Fratres: Amen.

Sacerdos ante principium Missæ aptet Missale, & Calicē: atq; ante egressum à Sacristia super dictū calicem ponat Hostiam, & omnibus accommodatis, atq; vino & aqua in Calice posita, incipiat Missam in loco debito, dicēdo: In nomine patris, &c. Confitemini, &c. Confiteor, &c.

In festis solennibus, cū induuntur Cantores cappis sericis, vel aureis; duo ex Cantoribus assistant hebdomadario ad vtramq; partem. Quidam incensum Altari exhibuerit, vnus ad dexteram, & alter ad sinistram retineāt suis manibus partes cappæ Hebdomadarij auxilium præbendo: qui Sacerdos vadens ad Chorum, habeat manus iunctas; & eas eodem modo retineat cū dicit capitulum, & orationes ad Vesperas.

Postquam Cantores primum Psalmum canendo inceperint, antequam eant ad sedendum, tam ipsi, quàm Hebdomadarius expolientur cappis, & ponantur vel in Sacristia, vel ad partē Chori super lectiorilibus accommodatis. Et versus finem Hymni, vel in principio Magnificat, reponantur cappe:
neq;

neq; amplius illis indutis, poterunt sedere. Est enim incōsuetudine mentis, ornamenta Ecclesie tam facillè sedendo dilacerare.

Eadem ratione statuimus dum cantatur Missa, ministros altaris eleuare casulam ministri, cum sedere voluerit, & Acolyos eleuare dalmaticas ministrorum, ne super illas sedeant: & dum fit ceremonia dicendo: Domine nō sum dignus, brachium dextrum, quo tunditur pectus, ita extēdatur, vt videatur ab astantibus.

Magnificat incipietur cātando, & reliqua verba primi versus dicetur summissa voce, pulsantibus organis: Anima mea Dominum. Deinde Chorus cātare incipiet: Et exultauit: ita vt vltimus versus cantetur: Sicut erat. Et dum pulsantur Organa, Cantores (si fuerint induti sericis) recitabunt versum, & principium alterius: Qui si non fuerint induti duo ex Nouitijs ante lectorile, eosdem dicent, vt à Choro audiantur.

Idem fiat, cum cantatur Salve Regina in Cōpletorio sabati: & tunc extendantur omnes Fratres vsq; ad gradus portę maioris Ecclesie. Hebdomadarius autem post omnes vadat indutus cappa serica præcedentibus ceroferarijs, qui post reuertent ad principium processionis, & post Asperges Fratres dicant: Misere mei Deus: & dicant tot versus, donec Acolytus ab aspersione populi, cum aqua benedicta, reuersus fuerit in locum suum.

Cū pulsantur Organa, Chorus nō ommittet canere versus ~~Gloria in excelsis.~~ Credo: vt vnus cātetur, & pro alio pulsetur.

Thurificetur Altare in Missa, faciendo crucē cum thuribulo super calicem, & postea mediū Altaris tribus vicibus: deinde vertat se Sacerdos ad partem Euangelij thurificādo. Et reuertēdo thurificet ante Altare, vsq; ad illius cornu; & ab eo cornu thurificando super Altare, veniat ad medium, vbi inclinato capite, thurificet tribus iētibus thuribuli.

Thuriferarius dum incensat Chorum, non circumeat thurificando, sed semper incipiat à parte superiore Chori.

De Confessionibus, Prædicationibus, & Sacrificii emolumentis.

À confessionibus secularium tam virorum, quàm mulierū, nemo assignetur, nisi à Reuerēdis. Ordinario fuerit admissus, & ad idem astringimus Prædicatores: & qui secus fecerint, tanquam sacrosancti Concilij contēptores, acerrimè puniantur, priuatis in posterum prædicandi, & confitendi muneribus: & qui fuerint admissi ab Ordinario, non impediuntur ab vllō Prælato huius Prouincię, sub pœna priuationis ab officio, nisi aliquod scelus cōmiserit, ob quod iure priuāus esset.

Caueant omnes dum tractant diuinum Confessionis Sacramentū; ne nimia breuitate, aut prolixitate, scādalo afficiant eos qui ab eis audiuntur, vel alios qui in Ecclesia existunt. Aequum est enim recto vti iudicio, & aliorum rationē habere.

Abstineant (iuxta doctrinam sacrosancti Concilij) à casibus reseruatis Prælatorum iuri; & omnes qui ministrare volunt illud Sacramētum, prædicare, & celebrare: in visitationibus R. Prouincialis eos interroget de Missis, Prædicationibus

bus, & de confessionibus audiendis. Monemus Sacerdotes literarum ignaros semper aliquid addiscere pertinens ad casus conscientiarum.

Nostrarum sanctimonialium, & beatarum, siue tertiariarum nostri sacri Ordinis ad confessiones audiendas deputentur fratres idonei, & ætate graues, & poterunt virtute priuilegiorum nostrorum à R. Prouinciali destinari Fratres, qui à R. Ordinarijs, vel eorum vices gerentibus nō fuerunt admissi. Nam sicuti bonum est obedire sacris Concilij decretis: ita est grati animi sanctæ sedis Apostolicæ priuilegia existimare, tueri, & alijs ostēdere illa quamplurimum veneratione digna. Fratres verò priuati loco & voce, non permittantur confessiones Fratrum, vel extraneorū audire, quauis causa & ratione, nisi antea voce & loco fuerint donati.

Fratres nostri saltem bis in hebdomada confiteantur, & celebraturi (si opus fuerit) idem facient toties, quoties ad Altare se receperint, aliquo peccato affecti.

Professi & Nouitij habeant vnum, vel duos Confessores à R. Priore deputatos: & confiteantur toties sicut Reuerēdiss. Generalis Soreth in suis constitutionibus demādauit. Sacramentū etiam Eucharistiæ apti suscipiant ad normam dictarū constitutionum.

Nemo prædicare audeat, neq; accedere ad R. Ordinariū, nisi antea à R. Magistro Prouinciali, vel in visitationibus, vel in Capitulis Prouinciarum interrogatus, & admissus fuerit, vt sacrum docet Concilium. Et prædicando sequantur doctrinā
catholi-

Catholicam, & interpretationes non contrarias sanctæ Romanæ Ecclesiæ.

In Sacristia sanctum seruetur silentium. Res Ecclesiasticæ mundè & honestè custodiantur: & mappæ, seu (vt loquuntur) Corporalia, aptentur cum farina amydi, quoniam secum maximam deferunt mundiciam, & securiùs tegitur & detegitur Calix. Ampullæ sint vitreæ, in quibus cõseruatur vinum & aqua. Missalia lacerata accommodentur. Et inuigilent Sacristæ, qui Fratres sunt ad eò indiscreti, vt temerè lacerent ea, quæ sacris vsibus sunt destinata.

Fratres qui non habent celebrare Missas, tunc non manent in Sacristia: & qui accesserint non vocati, à Sacristis modestè eijciantur: & si non recesserint, eos R. Priori denuncient corrigendos. Dum autem fuerint vocati ad celebrandum, & recusauerint; prima vice coram toto Conuentu dicent culpam suam, & priuabuntur pietantia: & alijs vicibus idem faciètes, grauiùs punientur, si tamen priùs non fuerit obtenta licentia à R. Priore.

Confessarij non accedant ad audiendas confessions, nisi vocati, seu de licetia R. Prioris: nec quispiam in Ecclesia extra confessionem loquatur cum mulieribus, nisi fuerint veræ matres, & aliz mulieres stricta consanguinitate cõiunctæ. Quod fieri permittitur horis opportunis, & de licentia dicti Prioris: & secus facientes, non percutiatur gladio excommunicationis, sed pœnis contentis in capite de cõtumacibus, rebellibus, &c. constitutionum Reuerendiss. Sordani. Cuius constitu-

tionem etiam de confessionibus & prædicationibus inuiolabiliter obseruari præcipitur. Et præsertim de casibus reseruatissimis R. Ordinarijs, vt sacrum docet Concilium.

In locis in quibus audiuntur pœnitentes (quos Confessionalia vocant) nullus Sacerdos maneant ad loquendũ cum quavis muliere seculari, nisi ex numero deputatorum fuerit.

Monemus huiusmodi Cōfessores sub pœnis grauissimis, ne spe lucri, aut pessima cupiditate ducti inducantur ad audiendum pœnitentes, quinimò omnis symonię labes procul ab eis pellatur.

In elemosynis recipiendis sint fideles, & modeste respondeant deuotis illas porrigentibus. Habeatur liber in quo scribantur dictę elemosynę, & quotidie in mensa legantur modò ab vno, modò ab alio Clauario, & alterius discreti subscriptione firmenrur: ne pauperes religiosi ex elemosynis viuentes, suo victu, & necessitatibus fraudentur.

Quicumq; fuerit Sacrista, cōseruet cruces, coronas, calices, & alia vasa ac ornamenta tam aurea, quàm argentea. Et si contigerit Priorem, aut Prouincialem, aut Clauarios cū illis velle res diuinis obsequijs dicatas vendere, aut oppignorare; nullo modo obediat. Et si hac de causa voluerint ipsum amouere, & (quod absit) amouerint; tunc illos statim esse priuos officijs suis diffinimus, & firmiter decernimus. Et hoc etiam intelligimus de omnibus ornamentis sericis, & cuiusuis generis Ecclesię addictis.

Post completorium, & post complementum Missarum,

C statim

Statim Sacrista claudat ianuam Ecclesie, sub poena carceris per mensem, nisi temporibus confessionum, cum in Ecclesia fuerint poenitentes pro confiteendis eorum peccatis. Vel nisi fuerit aliqua matrona nobilis, & insignis, quae aliquem patrem grauem, & vita integrum alloqueretur.

Dum celebrantur Missae, & portae Ecclesie Conuentui sunt proximae, Fratres euntes per Conuentum, caueant ne suis vocibus Ecclesiam perturbent; & diuinorum tempore nullus Frater ingrediatur Ecclesiam, nisi vocatus a Sacrista: & exeuntes Monasterium, & ad illud redeuntes, non exeant, neq; redeant per Ecclesiam, sed per communem ianuam Conuentus.

Reuerendi Praedicatorum (vt dictum est) eximuntur a Choro, iuxta laudabilem consuetudinem Prouincię, non obstante limitatione duorum dierum superius facta, ob diuersas ingeniorum dispositiones, quas eadem mensura metiri non possumus. Quibus mandamus in virtute sanctae obedientiae, ne retineant, neq; occultent elemosynas suis praedicationibus acquisitas, sed assignent Priori: qui debet esse discretus in dandis necessarijs, & pecuniam pro emendis libris ipsis Praedicatoribus, in vinea Domini laborantibus. Ea tamen conditione, vt in ipsis Praedicatoribus nullum resideat, imò non appareat proprietatis vitium. Certe cum in subditis est obedientia, in illis qui praesunt sit charitas, benignitas, & omnis flexa atq; curua affectio, procul absit, & prorsus eliminetur.

Reuerendis Magistris, Praedicatoribus, & patribus primarijs

rijs Conuentuum exhibeatur honos & reuerētia. Turpe est quidem & insolens, quos tēpus eneruauit & afflixit, quos mores & virtus magnificat, non reuereri.

Prædicatores item decet esse discretos, non torpentes, non temporibus exēptionum suarum spatiando otio yacare, non habere alios ludibrio & despectui, dicente Apostolo: Honore inuicem præuenientes. Nam vitium extat sapiētes atq; prudētes apud semetipsos, inq; suis oculis. Est insuper stulticia seipso adeo magnificare, vt proximus ludibrio habeatur. In vnoquoq; enim Trinitatis imago relucet, eodem Religionis decore splēdent, & pro omnibus Christus mortuus est. Recordentur scriptum esse, vt vnusquisq; in alterum administret gratiam quam accepit.

Crebrò mandetur iuuenibus, vt in Refectorio, vel Capitulo (vniuerso Fratrum cœtu audiente) prædicationes faciant, vt magis habiles reddātur, & animosiores. & cum errauerint, modestè à doctioribus & præstantioribus Declamatoribus moneantur, atq; simul instruantur.

De studijs, & Studentibus.

Scriptū extat apud Titum: Nemo adolescentiam tuā increpet, & apud Iob: Aetas non dat intelligentiam, sed inspiratio omnipotentis Dei. Quare non placet, vt ingenium hominis ætate metiatur, sed ingenio, doctrina, & moribus. Ex hoc decernimus, iuuenes doctrina præstātes, bonis moribus ornatos, prædicandi munus moliri volentes, bona suę indolis gratia admitti, vt sanctum Iesu Christi inuulgent Euangeliū,

si iudicio R. Prouincialis, vel Capituli Prouinciz habiles fuerint reperti.

In Conuentibus non deerunt Magistri cantus, atq; Grāmatices pro imbuendis iuuenibus, vt ordinibus sacris debita ætate initiari possint. Et admonemus omnes Priores, vt designent omnes Choristas ad cantum Chori, & ex Religiosis suis, vt assuescant ceremonijs Ordinis, aliqui dent operam arti scribendi, aliqui inducantur ad artem ludēdi fidibus, seu (vt loquūtur) pulsandi instrumēta pro pulsandis organis, in obsequium diuinorum officiorum. Et illi quoad fieri poterit, nō priuentur commodis ad huiusmodi artes sectandas.

Nullus discolor, vel rixosus, vel vitiosus, vel qui aliquando ab Ordine verè apostatauerit, vel spurius, promoveatur ad studium sine expressa dispēlatione Prioris Generalis. Et qui contrarium fecerit, quacumq; fulgeat dignitate, statim sit priuatus illa, & inhabilis ab officijs Ordinis in posterum.

Si quis ex studētibus ausu temerario aliquo gradu in aliqua Vniuersitate insigniri velit (anteà à Reuerendiss. Generali venia non obtenta) statim reuocetur à studio, priuetur actibus legitimis studentibus dari solitis. Similiter omnes rixosos, infames, vitijs obstrictos, conspiratores (etiam si in studijs valdè processerint) reuocamus, & reuocatos esse declaramus. Certè eloquentia sine sapientia malè serpit; scientia sine charitate inflat; sine bonis moribus perturbat doctrina, dirimit pacē, lites suscitāt, iurgia parit, exurit domos, profundit animos, & summatim malum fouet ingenium.

Nemo sit promotus ad Doctoratum, nisi antea fuerit lector, & postea Bachalaureus. Et tales gradus, præsertim Lectoratus, & Bachalaureatus, solus Reuerendiss. Magister Ordinis poterit impartiri. Sed animadvertant nunquam ad huiusmodi gradus euehendos, nisi cõclusiones Theologicas publicè ac solenni literarum congressu, absoluerint.

Antiquitùs fuit decretũ, Lectores Biblicos præcedere Lectores simplices. Quo gradu sic vnito non ornabũtur, qui Biblia sacra in vniuersum non percurrerint, vt saltem sciãt ad literam, quid in singulis capitibus contineatur.

Inter studentes, eorum aptior sit Magister studetium, qui vnã legat lectionem, & exerceat actus scholasticos fieri cõsuetos: & quõtidie à prandio, præsentè R. magistro regente, tueatur vel aliorum studentium conclusiones: & omniũ difficultatum vltima decisio ad R. magistrum regentem pertinebit.

Si elapso biennio studentes non profecerint, à loco studij reuocentur, cognita primùm rei veritate, ne iudicium sit præcepti. Animaduertat R. Provincialis, vt in qualibet visitatione studentium libros examinet, & quem inuenerit habere libros prohibitos, detrudat in carceres: & reliqua fiant, vt iuris dispositio, & regni consuetudo ex postulat.

Lectioes in Logica & in Artibus sumãt initium à festo Natiuitatis beatissimæ virginis Mariæ, vsq; ad festũ Epiphaniæ, ob eos qui ieiuniorum tempore daturi sunt operam prædicationibus. At post octauam Paschatis, alius habeatur cur

sus vsq; ad festum sanctorum Petri & Pauli.

Studentes omnes huius Prouinciz, qui in regno Castella suos studiorum cūrsus perfecerint in Vniuersitatibus huius regni, vel Salmanticæ Doctoratus lauream accipiat. Sed quoniam in prænominatis non sufficit optimas artes, & Theologiam callere: sed opus est multam habere pecuniam. Ne pauperes Religiosi nostri, qui paupertatem profitentur, careant suorum laborum laudabili fine, si obtentis literis Reuerendiss. Magistri Generalis, apud alias Vniuersitates ab ipso expressas, Magisterij stemmate & corona fuerint illustrati, discernimus illos inter veros ac legitimos Doctores, seu Magistros Theologos haberi, atq; eos potiri gratijs & priuilegijs in statutis Reuerendiss. Sorethi expressis, atq; in Comitijs istis præfinitis.

Pro vita regulari seruanda.

AS Exploratissimum extat sacrū beatissimæ virginis Mariz Ordinem, antiquitū optima regula fuisse instructum ex diuo Episcopo Basilio, in formam debitam nobis traditam, quam Patres nostri sub regulari obseruantia viuentes, susceperunt: & peculiariter vt vitam ducerent communem, nihil habentes proprium.

Proprietas (vt inquit sapiētiss. Generalis Soreth) repugnat essentiz professionis nostræ: idē in primis mandamus obseruari omnia in capite de proprietarijs contenta, in ijs quæ nō aduersantur decretis sacrosancti Concilij. Obseruentur etiā acta contra proprietatem, Romæ in Comitijs generalibus præfi-

præfi.

præfinita. Ante dictum Concilium, in regula nostra hæc traduntur. Nullus Fratrum sibi aliquid proprium esse dicat, sed sint vobis omnia communia; & distribuatur unicuique per manum Prioris, vel per Fratrem ab eodem ad idem officium deputatum, prout cuique opus erit, inspectis ætatibus, & necessitatibus singulorum.

Sanctum verò docet Concilium idem affirmans, inquit: Nemini regularium, tam virorum, quàm mulierum, liceat habere proprium. Et paulò inferius dicit: Poterunt autem superiores permittere vsum rerum mobilium, vt in eorum suppellectili nihil sit superfluum, nihilque quod est necessarium, denegetur.

Idcirco poterunt R. Prouincialis, vel Prior (inspectis ætatibus & necessitatibus) vsum rerum mobilium permittere, ne filij nostræ Religionis destituantur, & præfocentur miseria, & nimia defectio.

Monemus itaque R. Priores bona cõunitatis benè dispensare, vt non appareat personarum acceptatio, cum ille huiusmodi cõunitatis bonorum nullum habeat dominium, sed tantùm custos, & eorum dispensator, nõ ad nutum & suam voluntatè, sed vt mandant & præcipiunt institutiones nostræ.

Certum est Fratres nostros adstrictos esse obedientiæ regulari. Certum est etiã, ea quæ sunt illis necessaria, præsertim pro victu & vestitu eis denegari non debere. Idcirco vitiũ proprietatis conculcantes, & necessitatibus Religiosorũ suppleri cupientes, ordina-

ordinamus constitui locum depositi, & vnum depositarium, vt in eo loco deponantur pecuniæ Prædicatorum, & Confessoriorum, atq; in libro depositi scribantur huiusmodi eleemosynæ: quibus prouideatur necessitatibus prædicantium, & audientium à confessionibus pro emēdis necessarijs, tam libris, quàm vestibus, & alijs similibus.

Sic mandatur fieri, quia de bonis communitatis Conuentus eorum necessitatibus supplendum esset. Hæc autem bona ab eis religioni acquisita, alijs vsibus applicari non debent: donec prædicantium & confitentium necessitatibus, & pro emēdis libris, præuio assensu R. Prioris, vt omnis suspicio proprietatis dispellatur, prouisum fuerit.

Pelandæ sunt qualitates Religiosorum, necessitates, status, & dignitates: etenim opus est interdum, vt iustitia distributiuæ, interdum commutatiuæ, nō omisis earum distributionibus. Et vltra ea quæ dicta sunt in regula nostra, diuus Augustinus suos alloquens Monachos, dicebat: Non æqualiter omnibus, quia non æqualiter valetis omnes.

Quia proprietates repugnat, & aduersatur essentiæ nostræ confessionis (vt dictum est) quicūq; bona, ad eius vsum incertum concessa, sine licentia Prouincialis, vel Prioris extra Cōuentum apud seculares, vel Clericos, vel sanctimoniales deposuerit, statim erit gladio excommunicationis percussus.

Nemo os suum accommodet ad iurandum, atq; minùs ad peierandum: & si quis iurauerit iuramentis prohibitis, carceri mancipetur per mensem, & bis in hebdomada tenens corrigiam

rigiam ad collum, flexis genibus, manibus pallsis, sine caputio & scapulari, dum Fratres iuerint ad prandium, ante portã Refectorij maneat. Si verò peierauerit, pœna carceris duplicetur; & sit priuatus loco, voce, & gradu. Et si à periurio non cessa- uerit, pœna grauissima puniatur: & postea extra Prouinciam relegetur per annum.

Habentes à conspectu ea quę conceduntur à bullis sanctis- simæ Cruciatę (cui omnem exhibemus reuerentiam) si Fra- tres nostri eas acceperint, iuxta indultũ sanctissimi D. N. Pa- pę, facultate eis concessa vtantur, sine aliorum scandalo, in lo- cis priuatis. Quę à nostris constitutionibus prohibentur, il- lis cautè est vtendum, ne perturbetur communitatis vita Re- ligiosa: Certum est enim temporibus ieiuniorum minimè de- cere, quempiam in communi Refectorio, & in locis apertis la- ticinia comedere, dicente Apostolo: Si esca scandalizaret fra- trem meum, carnem nõ comederem in eternum. Vtantur er- go, quod eis auctoritate Apostolica conceditur; & eisdẽ abu- ti caueant.

Omnes comedant in Refectorio, & portiones sint æqua- les ad normam obseruantię. Et si contigerit aliquid emi ultra dictam portionem, scribatur seorsum ab expensis communi- tatis, ne detur aditus & occasio liberè exponendi plusquã de- ceat. Nam ex sumptibus inuolutè scriptis, est via facilis ad in- eundas fraudes in detrimentum nostrorum Conuentuum.

Reuerendi Priores nihil exponant, sed solus expēditor il- lud officiũ exerceat: imò dicti Priores nihil recipient de red-

D ditibus

ditibus Monasteriorum.

Statutum Reuerendiss. Sorothi in Priores qui Monasteria debitis aggrauant, & obstringunt, inuiolabiliter seruetur.

Interdicuntur omnino ornamenta pileorum, & vestimentorum cum filis de serico, tam in manicis, quàm in collo, & alibi: sicut etiam decet & præcipit Reuerendiss. Generalis Soroth: cuius constitutiones in capite de vestimentis inspicietes, & temporis habentes rationem, volumus tunicæ longitudinẽ distare à solo duobus digitis. Habitum, siue scapulare, & cappa alba breuiorem esse tunica alijs duobus digitis.

Cappæ albe si anteriori parte tribus digitis consutæ nõ fuerint, Frater cuius cappa erat, prima vice accipiet disciplinam cū Psalmo, Miserere mei Deus; comedet panem & aquam: qui si perseverauerit, pœna aggrauetur.

Fratres nostri, dum alloquuntur R. Prouincialẽ, vel Priorem, manus teneant sub scapulari, modestè respondeant, & si aliquam culpam ab alijs fuisse obiectam dixerit, vel ipse Prior aliquod suum crimen detexerit; si verum est, petat veniam; si falsum, verbis placabilibus suam innocentiam tueatur: & hoc intelligitur, dum erit extra capitulum culparum; quoniam in dicto capitulo nemo potest respondere, nisi antea venia petita, & obtenta.

Seruentur communionẽs, silentium, ieiunia Ordinis: vt ab exaltatione sanctæ Crucis vsq; ad Pascha (exceptis tribus diebus in septimana) vt Eugenius Papa. iij. in regula mitigata tradidit. In Quadragesima seruetur editum Ecclesiæ. Ferijs
quas

quartis per totum annum abſtineant à carnibus, niſi euidenti neceſſitate, vel infirmitate, aut notabili debilitate fuerint adacti; & tunc de licentia R. Prioris & Medici carnibus veſci licebit: & hæc præcipiuntur ſub pœna grauioris culpæ per duos dies ſuſtinendæ.

Reuerendus Prior Prouincialis teneatur comedere in Reſectorio cum toto Conuentu ad minus quater in hebdomada. Idem facient actu legentes in Vniuerſitatibus ſolemnibus. Priores autem locales, ſimiliter Magiſtri, & omnes alij regulariter comedent cum ipſa communitate. Item comedentes in ſecunda menſa nō vtantur alijs alimentis quàm in prima, ſub pœna grauioris culpæ hoc permittenti, & facienti.

Frates noſtri prædicantes verbum Dei non comedant teporibus prohibitis carnes, aut lacticia, niſi neceſſitas à Medico approbada, ad id apulerit. Si verò contigerit aliquem nō poſſe exequi officium prædicationis, non comedendo carnes, deſiſtat à munere prædicationis, & Prædicatorum prærogatiuis ſit priuatus.

Si comedentes carnes ex legitima conceſſione, veſcentur piſcibus, aut alijs cibis contrarijs, tanquã gulofis iniungatur grauis pœnitentia.

De Fratibus infirmis.

Hospitiũ, ſiue locus infirmorum, in quolibet Conuẽtu cõſeruetur, amplifcetur, & omnes procurèt in eius amplificationẽ, in ijs quæ pertinet ad lectiſterna & ad medelã, ſuffragia

D ij & ne-

& necessaria pro curandis infirmis. Nam in eiusmodi opere, maxima apparet & splendet charitas, dicente Iesu Christo domino nostro, dum alloquetur benedictos patres: Infirmus eram, & visitastis me. Cuius contrarium damnandis in faciem reijciat, & inculcabit.

Deputetur ministri & custodes infirmorum, qui omni diligentia studeant eis inservire. Et R. Prouincialis atq; Piores diligenter inquirant, quo pacto seruiatur infirmis, & si in eiusmodi charitatis officio aliquos in uenerint culpabiles, eos grauius puniant.

Iuxta statutum Reuerēdiss. Sorecti, Piores, eorumq; Vicarij visitabunt infirmos, illisq; prouidebunt de omnibus necessarijs, tam pro remedijs, quam pro cibis exhibendis, prout Medicus instituerit, sine vlla personarum acceptione.

Piores, seu Vicarij, & custodes Conuentuum, qui fuerint deprehensi negligentes esse circa infirmos, R. Prouincialis in suis visitationibus eos arguet & increpabit: & si non resipuerint, acriter puniet, & in sua pertinacia versantes, vni ex patribus timentibus Deum, dabitur auctoritas infirmis prouidendi; deinde in Comitij pronincia declarabuntur inhabiles ad officia Ordinis per decē annos. Iniquus profectò est animus, & institutionibus diuinis contrarius, qui ab infirmis abhorret.

Infirmi omnes, Medici Physici iudicio verè infirmi, à Choro, & ab alijs obsequijs Conuentus, itè à Refectorio, iure sunt exempti: de quibus dicimus, & mandamus prima, aut altera die

die debere confiteri peccata sua Sacerdoti, & tradere chirographum manu sua, vel aliena conscriptum, omnium bonorum à Religione ei ad vsum incertum concessorum.

De Pace in Monasterijs seruanda.

Quantis laudibus apud Sacra euehatur pax, facile potest videri: ad quam inter regulares nostros conseruandâ, statuimus & ordinamus, quòd si aliquis obiecerit alicui crimen, illud probare teneatur: & deficient in probatione, puniatur eadem pœna qua accusatus dignus fuisset, si vel conuictus, vel confessus extitisset: vt discant Fratres nostri non malignari, neque tam facillè detrahère.

Nemo rememoret, recenseat, neque obijciat alicuius crimina præterita, de quibus fuit vel conuictus, vel confessus, vel violenter suspectus, etiam si regulariter correctus ex suis demeritis: quam correctionem, & pœnam inflictam in eius dedecus & ignominiam quauis occasione commemorabit, sub pœna carceris contrarium facientibus ad octo dies, & vnius disciplinæ cum Psalmo: Misere mei Deus, misere mei: quoniam in te confidit anima mea.

Vt pax augeatur, Reuerendi Prouincialis, & Priores meminerint se esse pastores, non leones, non tygres, non lupos rapaces, non tyrânos. Nos igitur diuina charitate permoti, illos monemus, hortamur, illis præcipimus, ne verbis ignominiosis, procacibus, contumeliosis, Fratres suæ obediëntiæ creditos coercerent, eos non conculcent impetu, eis non dicant, sic volo; sic iubeo, sitque pro ratione volûtas: sed humaniter eos tractent.

& cùm peccauerint, iustitia iustè vtatur, vt cognoscant solùm legibus corripì, castigari, & affligi non odio, non prauis affectionibus.

Monemus item Fratres recordari Deum capitibus eorum Reuerendos Prouincialem ac Priores superposuisse, ideò desistant esse vulpes, serpentes, & viperarũ genimina: sed ab obedientia quam professi sunt, non deciscant; humilitatem sectentur; patientiam subeant; salutaribus obsequijs inuigilent; obtèperent mandatis pastorum, & Prælatorum suorum.

Si Prælati tumore, & tyrannide oppleti, in brachio extento, & furore munus suum exerere voluerint, ab eorum officijs amoueantur: Fratres item rebelles, & inobediètes disciplinis, ieiunijs, vigilijs, & compedibus, ad normam cõstitutionũ nostrarum affligantur, & non ex arbitrio. Et qui præter, aut contra constitutiones pœnas iniunxerit, suo officio illico sit priuatus. Deinde ea pœna illi inferatur, qua indebitè alium cõtor sit. In ordine Carmelitico non sunt domini & serui, nõ tyranni & captiui, sed superiores & inferiores spirituum patres & filij. Omnes igitur viuant vt decet; & omnes infra limites gradus conditionis, & auctoritatis suæ, se contineant.

Fratres nostri de crimine semel admissõ correcti, rursus corrigi non debent. Vilis enim, rustici, & iniqui est animi, velle aliquem exturbare & insectari, donec cõsumetur, & in desperationè labatur. Ea quippe diabolici est animi proprietates, Euangelio quàm maximè inimica: & tam grande malum à societate Religiosorum nostrorum est ~~auer~~endum procul.

Corrections itaq; fiant & adhibeantur, ne malorum iniquitas crassetur, serpat, & grandescat. Sintq; satis disciplinę, ieiunia, compedes, pœnz leues, graues, grauiores, & grauissimę: nec non censurę à maioribus, & patribus nostris iuxta exigentiam delictorum moderatę & pręfinitę. Adsunt etiam torturę pro enormibus delictis, sicut Pius ij. Pöt. Max. nostro Ordini concessit, & tandem triremes. Hęc non excedantur, neq; iudicio pręcipiti, sed maturo consilio (provt opus fuerit) executioni demandentur.

Omnes quęrimoniz, denunciationes, instantiz, criminationes, inuectiuz, accusationes, in pręsentibus Comitijs, & in pręterito factę, in posterum non audiantur, non tractentur, non producantur, non iudicentur: nam Deus nō iudicat bis in idipsum. Omnes item scripturę, omnes processus, omnes annotationes, omnes literę criminolę, quę vsq; in hanc horā conscriptę fuerunt, & sunt in manibus ac potestate Fratrum huius Prouincię: eas cassamus, annullamus, irritas esse decernimus, nulliusq; roboris & momenti, tam in iudicio, quàm extra iudicium; tã in Monasterijs, quàm extra Monasteria; apud Tribunal quodcumq;, siue seculare, siue Ecclesiasticum; apudq; Tribunalia, crimina, & quasuis causas criminosas deferri, denunciari, & tractari prohibemus per obedientiam, in virtute Spiritus sancti: idq; fieri prohibemus, & summatim decernimus omnes causas & crimina quęuis pręterita perpetuo silentio esse commissã.

Si aliquę scripturę, vel processus de pręteritis criminibus,
prodic-

prodierint in cōspectum R. Prouincialis, & Priores ob tales nullum prosequētur iudicium. Si autem aliquis scripturas crimina Fratrum continentes nunc non reuelauerit, ac eas retinentes R. Generali Ordinis non assignauerit, cuiuscūq; narrationis existant, talis Religiosus illicō ratione contumacię sit excommunicatus. Si postea fuerit deprehensus eas retinuisse, & occultasse, sit priuatus loco, voce, gradu, dignitate, a cōtibus legitimis nostri Ordinis, & inhabilis ad officia eiusdem perpetuo, carceri mancipetur ad tres mēses, deinde mittetur ad Reuerendiss. Generalem Ordinis. Easdem pœnas incurret, qui Fratrum culpas extra Monasterium cuiuscūq; reuelauerit.

Religiosi nostri sibi inuicem tribuant honorem, & si quis in alium cōuitia & ignominias parauerit, & edixerit: R. Prior Conuentus primò cogat ipsum reconciliari fratri suo, deinde tota communitate Conuentus inspiciente, vnā recipiat disciplinam cum Psalmo: **E**xaudiat te dominus in die tribulationis.

Caueant omnes ministri sub pœna graui, ne delinquentes corrigendo conuitijs parent in eorum progenitores.

Nulli dubium esse debet nostram Carmeliticam societatem, ordinem, & diuersitatem graduum continere. Ne igitur cuiquam fiat iniuria, declaramus post Priorem Conuentus locū habere Magistros laurea Doctoratus insignitos: & inter eos, qui ea dignitate prius fuerunt ornati, priorem habeant locum. Post eos sequuntur Præsentati, seu Licentiatī; deinde Bachalauri, & patres honoris; deinde Biblici lectores; postea lectores

stores simplices: quibus succedit, & post eos tenet locum venerandus Superior Conuentus.

Ad tollendam omnem discordiã, declaramus; si Patres honoris fuerint eo gradu donati ante Bachalaureum, vel Bachalau-
laureos, Pater honoris illos præcedet. Si verò Bachalaureus Patre honoris præcesserit, ipsius Bachalau-
rei prior sit locus: Si contigerit vnũ ex Presentatis iunioribus, vel ex Bachalau-
reis Doctoratus in fula ornari, decernimus ex statutis antiquis hoc honore illustratos præcedere antiquiores Licentiatos.

Inter Fratres simplices, locus præcedentiæ non sumitur à senectute, sed tantũ ab hora professionis solennis. Antea igitur professi, professos posteriores præcedant. Et si quis fuerit professus priori tempore, & alius posteriũs, qui ratione ætatis priũs assumatur ad Præbyteratus ordinem, seu ad Sacerdotium. Cũ ille qui antea fuerat professus, ad eundem gradum Sacerdotij assumetur, superiorem locum adeat cũ illo, qui professione fuit posterior, & Sacerdotio Prior.

In Conuentibus nostris Fratres non retineant arma professionem regularem non decetia. Si quis verò ea habere fuerit deprehensus, omnibus bonis Religionis ad vsum ei cõcessis, priuetur, & communitati Conuentus applicentur: deinde detrudatur ad carceres vsq; ad visitationẽ R. Prouincialis: & inde extra Prouinciam in exilium perpetuò mittatur, nisi Reuerendiss. Pater Ordinis cum eo dispensauerit.

Proferens iniuriosa verba in quẽuis alium Fratrem de læsione inferenda, carceri mancipetur per octo dies, in abstinen-

tia panis & aquæ.

Qui fuerit comminatus Priorem localem, carceri mancipetur per mensem, & ab eo Conuentu statim eijciatur, mittaturq; ad Prouincialem, qui de alio Conuentu ei prouideat.

Qui diabolico spiritu attentatus aliquem percusserit, carceri mancipetur per duos menses, & læsionis qualitas consideretur: quæ si non fuerit enormis, solus R. Prouincialis poterit ipsum absoluerè, punitione præmissa.

De Apostatâ.

Qui sine licentia recedunt à Cõuentibus, vel à Prouincia, non dicuntur, nec sunt propriè Apostatæ, sed profugi, discoli, errantes, & vagi. Ideò in statutis dicitur, tanquam Apostatas haberi debere, quia easdè pœnas luere tenentur. Sed habenda est ratio, an iusta causa à Prouincia, vel à Cõuentibus effugerint, vt in præsentibus statutis continetur.

Apostatas intelligimus, qui dimiserunt habitum, vel aufugerunt cum proposito illum dimittendi: quod propositum non ex coniecturis, sed vel ex testibus, vel ex signis conuincètibus est cognoscendum.

Huiusmodi Apostatas non Prouincialis, nõ aliquis Prior, non Capitulum Prouinciale recipere poterit, nisi ante à obtèta licentia à Reuerendissimo Priore Generali Ordinis. Prohibemus item, ne recipiatur Apostatæ cuiusuis instituti, eodè Generali inconsulto.

Apostatæ qui non fuerunt restituti in integrum, & temeritate du-

tate ducti, sibi ipsis vendicarunt libertatem celebrandi Missas, teneantur id reuelare Patri Religionis, vel eius Reuerēdis magistris socijs, ne laqueis diaboli irretiti, audeant perseuerare in ministrandis sacris contra censuras sanctæ Romanæ Ecclesiæ: quod si non fecerint, & postea fuerint conuicti, tanquam sanctæ Romanæ Ecclesiæ contemptores, ad triremes serenissimi Regis (vt in eis remigent sine vlllo premio) alligentur per duos annos.

Apostatæ qui recipiuntur ad habitum, postquam correcti & absoluti fuerint, ac loco & voce redintegrati, habeant locum professionis, quem habebant, cum apostatarunt ab Ordine; neq; connumerentur anni, quibus extra Ordinem permanserunt.

De regimine, administratione, & regulari bonestate.

Verissimum extat, & exploratissimum, artem artium esse regimē animarum; ex hoc maximo timore & tremore afficimur, quia vix nos ipsos dirigere nouimus: tamen ex iniuncto nobis officio facientes quod suppetit, diuino auxilio nixi, & Spiritus sancti afflatum implorantes, primò dicimus institutum Reuerendiss. Sororū de electionibus faciendis, nempe de modo, his tēporibus non inseruire, quia decretis sacrosancti Cōcilij aduersantur, vt clarè liquet cap. 6. prioris partis, sessionis. 25.

Electiones itaq; tam Prouincialis, quàm Priorum, fiāt sub secreto ac forma: vt vnusquisq; sine proprio nomine in parua scheda offerat nomen eligendi, quæ aliena manu sit scripta;

vel scriptum adeò immutatum, quòd non possit cognosci cuius manu scriptum fuerit. Et chyrographum plicatum ponat in vase.

Postquam id fuerit expletum & terminatum, vnus legat, & ceteri audiant. Et si aliqua fuerit dubitatio ne committatur fraus, qui voluerint videre an verè legantur, non sint impediti.

In huiusmodi, & alijs quibuscùq; electionibus Fratres suę conscientię satisfaciant, & Deum habeant præ oculis. Et qui fuerit conuictus aliquem, vel minis, vel precibus, vel pollicitationibus, vel premio, aut muneribus, seu gratijs subornasse, statim carceri mancipetur per mensem; deinde tanquam infamis expellatur à Prouincia per tres annos: & sit priuatus loco & voce, donec per Capitulum generale, vel per Priorem Generalem cum eo fuerit dispensatum.

Declarantes statutum Capituli Generalis de eligendis in Prouincialem decernimus, & diffinitiuè præcipimus ad illud munus obeundum neminem eligi posse, nisi fuerit Magister Theologus, vel Præsentatus, seu Licēciatus, vel habilis ad docendum, & nisi quadragesimum annum attigerit.

Nemo infamis infamia notoria & probata, ad illud officium assumatur. Si verò aliquis Magister esset, seu Licentiatus, sed ignarus, & ineptus ad docendum legendo, vel prædicando, ab hac Prouincialatus electione penitus excluditur.

Eligantur Priores non solùm ex Fratribus illius Conuentus, sed ex tota Prouincia, vbi cunq; manserint.

Eligantur in Priores & Supprieores, Religiosi integri, amici iusti.

in iustitiæ, obseruantes, bonum habentes zelum pro conseruâ
dis constitutionibus nostris, timentes Deum. Et non eligatur
pastor præceps, ambulans in tenebris per inuium, neq; ambi-
turegnandi, & præsidendi sit affectus.

Ordinamus posse in diffinitores eligi non solùm ex patri-
bus de gremio Capituli, sed ex alijs patribus morigeratis, &
bonæ conditionis, qui tunc fuerint in Conuentu, in quo cele-
brantur Comitia.

Nemo eligatur in Priorem, nisi excesserit trigesimū quin-
tum annum: qui Priores sequentur communitatem Conuen-
tuum; neq; adeò sibi prouidebunt, vt Fratres suis necessitati-
bus destituantur.

Actas Priorum præfinita ad .35. annum, non debet immu-
tari, manente Conuentuum huius Prouinciæ paucitate, & ni-
sialicuius mores, virtutes, & doctrina esset multum præstans.

Actas priorum eligendorum sicut statutis decreta est: nisi
ante eam ætatem fuerit quis optimè meritus.

Absoluto triennio cuiuscumq; Prioris, mādēt R. Prouin-
cialis infra quindecim dies eligi Priorem, & de facto eligatur,
neq; ultra dictum tempus regatur Conuentus à Vicario. Et
quia nunc ex tota Prouincia possunt eligi Fratres in Priores,
non erit opus nominare, seu assignare aliquos eligendos, sed
electio libertati, & conscientiæ Fratrum relinquetur. Verūta-
men R. Prouincialis inuigilabit ne confirmet electos, nisi fue-
rint bonæ famæ, & apti ad regendum.

Senectute nimia confecti, & qui non valent exercere quæ

ad Prioratus officium pertinent, non eligantur, neq; ad eam functionem promoueantur.

Priores non possint ire ad alias ciuitates, seu oppida, sumptibus Cōuentus, non vrgente necessitate. Priores extra tempus Capituli in alijs Conuentibus existentes, tenebunt locū profelsionis suæ, seu dignitatis. Tempore autē Capituli (iuxta consuetudinem huius Prouinciæ) post R. Prouincialem, locum superiorem obtinebunt.

Vt omnis amoueat^r scrupus & dubitatio, decernitur socium R. Prouincialis in Comitijs Prouinciæ eligendum esse, & nominandum ab ipso met Prouinciali iuxta suam consciētiam. Et si socius ab eo electus aliqua infirmitate, vel alia iusta causa non potuerit comitari R. Prouincialem, sui erit muneris alium eligere, modò non sit Prior alicuius Conuentus.

Reuerendi clauarij, procuratores, ministri, sacristæ, & omnes qui debent fungi officijs Conuentuum, secretè eligantur per totam communitatem habentium locum & vocem.

Dispensamustamen ianitorem & dispensatorem posse eligi à R. Priore, patribus clauarijs, & à seniore parte Conuētus.

Reuerendi patres Clauarij postquam electi fuerint, solenniter iurabunt p̄sente communitate Cōuentus, nemini adhzrere, non complacere, non assentiri in ijs quæ cadunt in dānum & detrimentum Monasteriorum, at magis quod intendent & studebunt publicæ communitati: & quòd si secus fecerint, totum sit in perditionem animarum suarum.

Eligantur omnes supradicti, Clauarij scilicet, Sacrista, Procurator,

curator, expeditor, dispēfator, & ceteri ministri per vota secreta cum ciceribus & fabis, vel cum alijs generibus calculorū quorum vna pars significet affirmationem, & altera negationem. Et vnusquisq; retinens suos calculos pro vtraq; parte, eligat quem sibi libuerit, recta conscientia.

Conficiantur duo vasa, intus panno aptata, quæ habeant scissuram in superiore parte, vt calculus commodè possit imitari. Expediens erit, si huiusmodi vasa profunda non erunt, & electione facta, publicè omnibus videntibus, vota numerentur: & si modus iste non assuetis videretur difficilis & subobscurus, in prædictis vasibus omnes ponant schedas suas scriptas modo superius dicto, Et qui plures habuerint voces, illi remaneant electi. At in electione clauariorū ponantur in vna scheda tot nomina, quot clauarij eligendi erunt.

In electionibus Priorum & lociorum gratia eundi ad Comitata Prouinciae, vbi fuerit sufficiens numerus Sacerdotum, eligantur à solis Sacerdotibus. Et hoc præcipitur, vt euitetur corruptelę plurimę. In alijs autem electionibus professi sacris initiati vocem suam habebunt, vt fieri consuevit.

Qui non benè rexerit in suo Prioratu Conuentum sibi creditum, vel quia cultui diuino non vacauerit, vel quia bona communitatis nō benè dispensauerit; declaratur inhabilis ad officium Prioratum per decem annos.

Priores locales in vltimo anno suę functionis, non possint oppignorare, neq; vēdere bona mobilia Conuētus, & præsertim quæ pertinent ad victū, & necessitates illius anno sequēti.

Bona stabilia nō oppignorentur, nō permutentur, & (quod absit)

absit) non alienentur: & quæ nunc concessa fuerunt ad vitâ, vel ad vitas, nihil penitus innouetur, sed permittatur locatio- nis tempus iam institutû finiri, & terminari. Quo absoluto, per totam communitatem Conuentus, de illis quid agendum sit, definitur.

• Sacristia, & procurâdi functio commendentur Sacerdo- tibus.

• Supprios, saltem experientia & vsu, sciât rubricas intelli gere, & emendare errata Impressorum.

• Qui subornationibus fuerit electus, vltra ea quæ dicta sunt & legitimis testibus fuerit conuictus, sit inhabilis perpetuò ad officia Ordinis, & statim carceri per duos menses mancipetur graui pœna affligendus.

• Qui subornationibus fuerit electus, & non poterit cõuin ci de subornatione, illius conscientiam oneramus, huiusmodi culpæ nobis absolutionem reseruantes, præterquàm in articu lo mortis; vt cunctis diebus vitæ suæ, vermis conscientix eum mordeat, & corrodat.

• Culpæ Priorum post electionem socij ituri ad Capitulum Prouinciæ, recipiantur in absentia illius, & postea vocetur, & fiant reliqua quæ in constitutionibus Reuerendiss. Generalis Sorecti continentur.

• Præcipit & mandat sacrosanctum Concilium, non facîle, nec pro causis leuibus (dû reus est ad manus, vt castigari pos- sit) gladio excommunicationis vtendum esse. Tales igitur ex- communicationes leui causa institutas, reuocamus, & omnes

reuocatas esse declaramus. Sed earum vice, & loco inducatur poenitentia temporaria in afflictionem corporis, ne insolentes, audaces, legum prauaricatores licenter impunè peccare præsumant.

In dandis licentijs Fratribus ut exeant à Conuentu, non sit acceptio personarum; ne cum aliquibus seueritas, & cum alijs nimia facilitas appareat. Non exhibent tamen à Conuentu ut eant per urbem, nisi iuxta laudabilem consuetudinem exeundi ad plus bis in hebdomada, excipientes casus necessitatis, nec non eos qui procuracionibus, & alijs obsequijs Communitatis quotidie habent inseruire.

Nemo ingrediatur domos, ob quorum ingressum seculares murmurant, malè suspicantur, etiam si iuste id faciant. Et hoc ad euitandum scandalum, ut non detrahatur honori huius Provinciae, ac totius Religionis.

Quicumque procurauerit literas, denunciations, à secularibus pro dehonestandis & vituperandis Fratribus nostris apud superiores, vel apud gremium Provinciae & Monasteriorum, statim expellatur à Conuentu, illuc non reuersurus ad decem annos, nisi Capitulum generale, vel Prior generalis cum eo dispesauerit: & eo temporis spatio maneat priuatus loco, & voce.

Vsus capucij linguarum introducatur, & Fratribus diffamantibus alios, apponatur publice; & quotidie in medio Refectorij, donec Fratres comederint, genu flexi mancant, cancellatis manibus. Et dum sederint in mensa post finem prandij exosculentur pedes Fratrum. Et vltimus sit ille, quem diffamaue-

riti cui petat veniam. Nec immeritò hæc fiunt, quia tertia lingua commouit vsq; ad cœlos.

Sed nullus tali pœna plectatur, nisi fuerit confessus, vel cōuictus ordine iuris seruato. Nam cui libet testi, nec testibus est adhibēda fides, sed veris, legitimis, si adfuerit canonicus numerus, præstito iuramento, stante simul accusatore & accusato, & de ijs quæ nouerunt, & viderunt veraciter: & accusatus locum defendendi accipiat ad abluenda crimina: dignum est, vt vita innocentis nulla maculetur pernicie accusatoris. Neq; suspecti, aut infames, aut criminosi, aut calumniatores, aut scelerati suscipiantur accusatores: sed tales qui omni careant suspicionē.

Quod in casu isto de diffamantibus statuitur, & obseruādū esse disponitur, in omnibus alijs, vbi de crimine agitur, sine vlla obseruetur exceptione: & superiores, siue iudices, hæc audiant verba. 30. q. 5. cap. nullum. Nullum ante veram iustamq; probationem iudicare, aut damnare debemus, teste Apostolo, qui ait, Tu quis es, qui iudicas alienum seruum? suo domino stat, aut cadit. Mala itaq; audita nullum moueant, aut passim dicta absq; certa probatione, quisq; vnquā credat, sed ante audita diligenter inquirat: nec præcipitādo quicquam aliquid agat. Si hæc verba audierint R. Prouincialis & Priores huius Prouinciz, addiscent neminem iudicandum esse, seu condemnādum ex eorum interrogationibus, scrutinijs, inquisitionibus, relationibus, literis, aut alijs similibus. Nam huiusmodi inquisitiones, si zelo iustitiz & charitatis fiant, sunt salutare.

Illis enim excitantur superiores, ut inuigilent, ut rei veritatem inquirent, ut leges condant, & deordinata in debitum redigant ordinem, necnon ad euitanda pericula, ac scandala, ut suspectos ab vno loco, in alium transmittant, & oculos ab eis non aueruant.

Ob isthæc non dirimuntur, neq; amouentur iudicia, carceres, diligentiæ, probationes, quæ debent præcedere sententiam. Sed tantum admonitiones fiunt, ne aliquis in auditus, non cõuictus temerè condemnetur; quoniam credendi facilitas testes falsos, & loquaces homines ad malum reddit animosiores, & innocentes sæpe oblanguent, excarnificantur, miserè contabescunt, & obteruntur.

Cùm ergo aliquis ex Fratribus nostris reuelauerit defectus Monasteriorum & Fratrum, vel crimina, vel correctiones criminum, vel infamiam, vel aliqua quæ vertantur in dedecus publicum, vel particulare; dictus Frater si fuerit confessus, vel legitimè conuictus, induetur habitum linguarum tubearum: & per mensem feriis 2. 4. & 6. extrahetur à carceribus, & veniet in Refectorium, & permanebit genuflexus donec Fratres permiserint in prædium. Et mense elapso, vnam recipiet disciplinam in forma pauperum. Et priuabitur omnibus bonis Religionis ei ad usum concessis; vestimentis, ac rebus verè necessarijs exceptis. Et si in executione huius decreti R. Provincialis, vel Priores fuerint acceptores personarum, ut vnum peccantem puniant, alium verò ad nutum reliquant impunitum, sine vlla mora suis officijs priuatos esse volumus. *Discernimus, & ab eorum obedientia Fratres no-*

nos penitus liberamus.

Expelletur dictus Frater pro secunda vice à Conuentu, ad quatuor annos: & in alium Conuentum Prouincie collocabitur, priuatus loco & voce. Cui, si iterum in illud vitium lapsus fuerit, pœna duplicabitur, & mittetur ad Reuerendiss. Patrem Ordinis.

Ne silentio prætermittantur alia, statuimus & ordinamus, si in constitutionibus nostris non fuerit pœna taxata pro delictis commissis, assumantur duo aut tres patres, qui apud Cõmunitatem Conuentus sint bonæ famæ, bonæ conscientie, à malis affectionibus immunes, Deum timentes, qui cū R. Priore delictum, vel delicta commissa examinent, quorum consilio pœna iniungenda moderetur.

Priuati loco & voce, teneant infimum locum post Sacerdotes, non audiant confessiones, nec exerceat actus legitimos.

Prælati non dedarent constitutiones ad suum libitum & propositum, sed studeant illas obseruare, atq; obseruari ab omnibus iuxta sensum quem faciunt.

Multi sunt casus in statutis R. Magistri Generalis Ioannis Soreth de priuatione loci & vocis, qui declaratione egent, & sunt isti.

Si quis facto signo post Completorium, intrat camerã alterius.

Si quis subuculas de lino portauerit. /

Si quis speciali mandato sui Prioris non obediuerit, sed in contrarium iuerit.

Si quis

Si quis à correctione regulari appellauerit.

Pro omnibus istis declaradis, imò pro omnibus alijs in eodem cap. descriptis. Nolumus aliquē priuari posse voce & loco, nisi antea fuerit conuictus, aut confessus, vel ex notorio facti, vel ex legitimis testibus: quorū nomina debent publicari, si accusatus negaret.

Ad casus verò superius nominatos deuenientes, declaramus, Fratres ingredientes post Completorium cameram alterius, esse priuatos loco & voce; si non contigerit Fratrem illum esse Prouincialem, vel Priorem, vel esse infirmitate grauatum; vel nisi ingrediens fuisset designatus ad aliquod obsequium illi Religioso præstādum. Quod de Completorio dicitur, intelligi potest de omnibus alijs horis diēi.

De inobedientia aduersus mandatum Prioris, dicimus inobedientem priuandum esse loco & voce, si mandatum illius fuerit iustum & rationabile. Iustum & rationabile dicimus, si fuerit in tempore opportuno. Si fuerit factū sine indignatione. Si fuerit expressum in constitutionibus Ordinis, & nō ad nutum & arbitrium Prioris; si non fuerit contra charitatē atq; de re illicita, pertinēte vel ad personam cui præcipitur, vel ad naturam, seu conditionem rei; vel nisi eius mandatum fuerit in detrimentum Communitatis Monasterij. Idemq; iudicium de similibus.

Quod dicitur de correctione regularis appellatione, animaduertant eam correctionem iniungentes, esse regularem, quoniam si tantum nomine & nō re erit regularis, licebit ap-

pellare. Et corrigentem puniri. Regularis autem correctio videatur apud ius Pontificium.

Priuatio loci & vocis, iniuncta ob subuculas de lino, locum non habeat, donec Cōuentus huius Prouincię ex bonis Cōmunitatis emere potuerint pannum, seu fargiam ad conficiendas subuculas stamineas.

Quia priuantur se erigentes contra superiores, animaduertatur quid sit se erigere: quoniam ab eo eximuntur, qui petita licētia, & non obtenta (si tamen fuerit extra Capitulum) suā innocentiam tueri ac defendere vellet, omisis tamē verbis prociacibus, & respondendi immodestia.

Itē, si quis etiam ad maiorem suum, non petita licētia perrexerit. Petita igitur licentia, & non obtenta, atq; iuerit ad suū superiorem, non erit priuatus loco & voce: seruat tamen omnibus, quæ in istis constitutionibus continentur.

Adhærentes sacrosancto Concilio, omnes excommunicationes impositas tam Fratribus, quàm sanctimonialibus nostris, reuocamus, & reuocatas esse declaramus: & præcipimus, non inferendas esse in posterum, nisi in casibus à sacrosancto Concilio designatis, sessione. 25. cap. 3. de reformatione.

Procuratori assignetur vnus socius, qui semper eū associet; & non sit illius munus accipere modò vnum, modò alium.

Idem procurator bis in singulis mensibus referat patribus Cluarijs, & toti Cōuētui clarè & apertè, quæ ab ipso aguntur & tractantur omnibus in locis pro ipsa cōmunitate. Quod si facere neglexerit, post trinam monitionem amoueat ab officio, & alius eligatur ab omnibus locū & vocem habentibus.

Contractus, & stipulationum formulę non fiant à Priore cū Clauarijs solis, etiam R. Prouinciali cōsentiente, sed adsint omnes habentes locum & vocem. Quibus vna die quid est faciendū proponetur, & alia die determinabitur, & singuli per calculos in vase positos, sua vota explicabunt. Et pro conficiendo negotio, ex quatuor partibus gremialiū, tres obtineantur.

Verba testamentorum & scripturarū ad communitatem Conuentuum spectantia, extrahantur ab originalibus in forma publica, & in arca communi conseruētur. Idem fiat de omnibus scripturis communibus: quarum debet haberi index ad perpetuam rei memoriam.

Prætereà cauendū est, ne recipiātur seculares ad manēdū in Cōuētū ultra tres dies, etiā si Fratrum cōsanguinei fuerint. Sed hoc nō extēditur ad Episcopos de religiōe nra bene meritos.

Temporibus electionum Fratres non mutantur de Cōuētū ad Conuentū: imò nisi causa infirmitatis, vel scādali, Fratres positi per Capitulum in Cōuentibus Prouincię, nō mutantur. Si verò contigerit legitima causa transmitti in aliquē Conuentum, nequaquam poterunt eligere vel sociū, vel Priorem, extra Conuentum à quo recesserunt.

Libri reddituum & expēsarum conseruentur in arca triū clauium, & extrahentur, cū illis scribendi erunt redditus & expensę Monasterij, etiam cū examinādi fuerint à Priore, Patribus Cluarijs ac magistris, patribusq; senioribus volentibus interesse.

Si aliquis Prior aduersatus fuerit patribus Cluarijs, vel eis fuerit

fuerit comminatus, quia partes Conuentus & rationes tuentur, primò moueatur à R. Prouinciali; quem si non audierit, priuetur officio Prioratus. Animaduertant tamen singuli, vt reuerentiam & modestiam præ se ferant erga R. Priorem.

Fratres nostri infames, seu de infamia notabiliter suspecti, & ex legitimis testibus ac fide dignis, statim remoueantur à Conuentibus in quibus degunt: & totum ea fiat modestia, vt apud seculares nihil inuulgetur, & publicetur.

Conspiratores & fœdere iuncti, puniantur sicut mandat Reuerendis. ac grauis. Generalis Soreth in capite de conspiratoribus, & colligationem facientibus. Quod caput, nullo verbo prætermisso, præcipimus inuiolabiliter obseruari. Sed tamen oportet accusatos, vel suspectos de conspiratione, fuisse antea conuictos, vel confessos.

Pecunias exactas nõ asseruabit R. Prior, neq; procurator, sed reponantur in arca communi, inde extrahende, cum opus fuerit. Neq; scribes libros rationum, sub pœna priuationis officij & dignitatis.

Multoties euenit Priores locales aliquem Fratrem odisse, aut inuidia, aut quia Conuentus zelo & utilitate, veritatē patefacit: ideò R. Prouincialis sit cautus, & non leuiter credat Priori conquerenti, sed audiat seniores, & discretiores Patres Conuentus. Inuigilet etiam ipse Prouincialis, ne sint factiones & sectæ in Conuentibus. Quas si inuenerit dissoluat: & si fuerint quinquaginta ex illis sectatoribus, minimè fidē adhibeat.

Triticū, oleum, segetes, & legumina Monasteriorum concludantur in horreo, seu loco deputato, cuius ianua tres habeat claves: vnā retineat Prior, reliquę duę per vices assignentur tribus Cluarijs, vt commutentur singulis mensibus, modò vni, modò alteri; vel ad plus spatio duorum mensium. Et habeatur liber in quo scribatur triticum, & oleum, tam in receptione, quàm in extractione.

Camisæ non appareant neq; in collo, neq; in manicis: Caligæ, diploides, & alia indumenta, non perferantur more secularium. Qui secus egerint, omnibus indumentis illicò priuentur: & Christi pauperibus (vt decretum fuit in Comitijs generalibus) erogentur. Et ipsi per quindecim dies in compedibus detineantur. Si verò Priores in his negligētes fuerint, R. Prouincialis præsentē cœtu omnium Fratrum illius Conuentus, infliget vnā disciplinam, cum Psalmo: Beatus vir qui nō abiit. &c.

Priores non introducant mulieres in Conuentibus, neq; introducere permittant, nisi fuerint illustres, aut Monasteriorum benefactrices, quæ honestum habeant comitatum.

Priores teneantur quolibet anno visitare possessiones Cōuentus, & domos: etiam cū necessarium fuerit id efficiāt, & nunquam consanguineis Fratrum possint locari domus, aut possessiones pro soluendo tributo, vel censu: & si quæ hætenus locatz fuerunt, reuocentur sine strepitu. Et si id fieri non poterit, litibus apud tribunal congruens recuperentur.

De R. Prouinciali, & eius officio.

Reuerendus Prouincialis obediet, & obedire faciet patentibus R. Patris Generalis: quibus receptis, non audebit eas interpretari, non cauillationibus uti, non tergiuersari, nō molestare vllō prætextu illos quibus fuerint concessæ.

Si eiusmodi literas obreptitias, vel subreptitias esse cogitauerit, significet rei veritatem R. Generali Ordinis: qui statim opportunū adhibebit remediū, ne vlla iustitiæ fiat iniuria.

Caveat omnino R. Magister Prouincialis, ne ex sua administratione vlla subrepat suspicio, eum habere sectas, & fovere conspirationes. Quia tunc animorū quies exturbatur, indignantur animi, & inferiores magno anguntur dolore, & obedientia valde imminuitur.

Fratres alienæ Prouinciæ non recipientur à R. Prouinciali, absq; suorum Prouincialium licentiâ. Si verò aliqua pietate ductus aliquem retinuerit, Priori generali scribat, & responsum expectet. Neq; ipse permittet Fratres ire à Conuentu in Cōuentum, sine licentiâ in scriptis obtenta, vt sacrum iubet Concilium.

Non permittet Fratribus Laicis in capite deferre capillorū coronam, neq; vacare literis, sed operibus, obsequijs & Orationibus, iuxta statutum regulæ nostræ. Et si quis tanquam Laicus receptus, legere decenter sciret, non dispēsetur cum eo sine licentiâ Prioris Generalis.

Religiosi nostri peccantes notabiliter seculi offensione, puniatur acriter ad normā constitutionū nostrarū, & correctione
ne fa-

ne facta doceatur R. Episcopus vt obediatur sacro Concilio.

Reuerendus Prouincialis absoluto suo triennio, non poterit rursus eligi, nisi sex annis transactis. Cui ob reuerentiam Prouincialatus præteriti, magna debetur reuerentia: quod cū omnibus qui Prouincias rexerunt, in toto Ordine nostro diligentissimè obseruatur.

Ibit R. Prouincialis pro tempore existens ad Comitata generalia Ordinis in signū obedientiæ, sicut præcipiunt nostræ constitutiones sub pœnis in eis contentis.

Reuerendus Prouincialis nemini reuelabit secreta suæ visitationis, præterquàm eius socio, qui antea sit iuramento astrictus, vt nihil patefaciat. Excipitur tamen casus quo aliquis puniendus esset, & negaret.

Omni vtetur diligentia, vt in singulis Cōuentibus sint magistri Grammaticæ, quò Fratres nostri Choristæ (sicut præcipit sacrum Concilium) initiari possint. Mandabit etiã, vt sint magistri cantus, qui quotidie doceant iuuenes, & instruantur virtutibus, quarum dignoscantur habiles, & idonei.

Si Fratres voluerint accedere, & se recipere ad Reuerendissimum patrem Ordinis, pro aliqua consolatione habèda, aut desiderio alicuius assequendæ gratiæ, & fortassis pro aliqua iniuria dispellenda, & eundi licentiam ab eo petierit: Nolumus eam denegari, sed benignè concedi. Et statim ea cōcessa, significabit Generali Ordinis qualitates illius Fratris, & causas recessus, ne Generalis ab illo Fratre decipiatur.

Si petens licentiam prima vice non impetrauerit, iterum

petat modestè, & tertio idem faciat. Et si tunc quod intendit, non assequetur, videant & cognoscant quatuor ex magistris & patribus causam dictæ petitionis. Quam si iustam esse cognouerint, dent ei licentiam in scriptis. Quæ obtenta, declaramus Fratrem illum bona conscientia proficisci posse ad Magistrum generalem. Sed caueat ne huiusmodi prætextu, in alium locum proficiscatur, quia habebitur tanquam Apostata in pœnis luendis.

Inuigilabit deinde, ne Fratres loquaces, garruli, bonis qualitatibus minimè affecti, non se recipiant ad Catholicum Regem, sine sua expressa licentia, & sciat quod negotium sint cū illo tractaturi quos dū inuenerit mendaces, pœnis inobedientibus debitis, atq; detractoribus, afficiet.

Constitutiones istæ teneantur in loco communi, vt a Fratribus, & non à secularibus legi possint. Erit expediens illas typis demandare, vt prælo excudantur. Necessè item erit sæpissimè legi & replicari, vt Fratres sciant quid ab eis debeat obseruari. Sanctum etiam opus esset, si pro tota Prouincia Reuerendissimi Soræti generalis, & acta Comitiorum generalium Romanorum, necnon Nicolai Audecti, excuderentur; & eo casu præcipimus omnibus Prioribus, Magistris, Licenciatis, Bachalaureis, Patribus honoris, iubileis, Vicarijs, patribus senioribus, vt vnum librum ex eis recipiât, & soluant. Et quia Religiosi Carmelitæ cuiusq; Prouinciæ iuxta regulam nostram, nihil habent proprium, eo casu dispensamus cum illis huius Prouinciæ, vt possint petere pro illis soldis dispecuniã ab ami-

ab amicis, vel consanguineis, vel beneuolis. Et hoc fit ne comunitas Conuentuum agrauetur. Quilibet tamen Conuentus quatuor ex illis de pecunijs cōmunitatis persoluet. Et certè non decet aliquem ad regimen promoueri, qui leges Ordinis ignorauerit.

Præ cæteris, præcipuum R. Prouincialis studium extet, vt ad vnguem sacrum seruetur Conciliū, tam à Fratribus, quam à sanctimonialibus nostris.

Facientes libellos famosos conuicti, vel confessi, ad carceres detrudantur per sex menses, & velut infames habebuntur. Eisdem pœnas subibunt consentientes, & astutè libellos illos publicantes.

Præcipiet etiam R. Prouincialis constitui domum custodiz, seu disciplinz, in qua debent concludi, de quibus est violèta suspicio. Dum etiam facièda est aliqua inquisitio, item pro leuibus culpis; & dum querimonijs non sunt testes adhibiti, sed tantùm coniecturæ. Et hoc est remedium quo Fratres custodiuntur, & erudiuntur. Et ob eam causam non priuantur loco & voce.

Sed cùm in carceribus concluduntur, statim loco & voce priuatos esse nō est dubium. Quapropter nemo detrudetur in carceres, nisi pro manifesto delicto, sicut est contumacia, perfidia, lapsus carnis, furtum, scandalum, reiteratio criminis, atroces casus, & diurnitas carceris præfinita in diuersis constitutionum nostrarum statutis non alteretur, nisi misericordia permoueret ad tempus abbreviandum.

Priuati uoce actiua & passiua, sunt priuati officijs, scilicet Prælationis, diffinitionis, uisitationis, electionis, confessionis, prædicationis, consultationis, lectionis, cum ob graues culpas (superius dictas) in ipsis carceribus fuerint conclusi. Ideò monetur Prælati & superiores, ne facillè destinēt Fratres ad carceres, sed pro eruditione & correctione mittantur ad locum disciplinae, seu custodiae.

Qui arbitraretur iniustitiam inferri, & cōfugeret ad procuratores, ad literatos, seu aduocatos, ad iudices item tam seculares, quàm Ecclesiasticos: & antea non recurrerit ad Prouincialē, uel Generalem, sit priuatus ipso facto actibus legitimis Ordinis; nec restitui possit in integrum, nisi per Priorem generalem.

Incorrigibiles reducantur pœnitentia afflictiua in seruitum regularem: qui sæpius correcti non se emēdauerint à perpetrandis grauibus delictis, ad carceres perpetuò condemnentur: sed tutius erit, si iuxta indultum Pontificis Clementis septimi, habitu Religionis nostræ priuabuntur, & cogantur ingredi arctiorē Religionem, assensu Magistri Generalis.

R. Pater Ioannes Sorecti in suis constitutionibus, monet singulos Prouinciales & patres petere eleemosynas & suffragia pro Comitijs generalibus: & nos pariter cum illo R. Prouincialem & reliquos ad idem opus faciendum monemus, & hortamur.

Nō deerit R. Prouincialis, ut iuxta vires suas operetur, quò studia vigeant, floreat, & apti ad ea promoucantur, ac promoti seruentur in utilitatem sanctæ matris Ecclesiæ.

Prouidebit etiam libros sumptuum, qui fiunt pro structuris & reparatione Ecclesiarum, separatos ab alijs libris rationum haberi.

Procurabit R. Prouincialis singulis annis, vt assignentur taxæ, vel collectæ Prouinciæ Priori Generali, vel exactori sub festo Pentecostes in alma Vrbe, sine vlllo sumptu, sicut decreuit antiquitùs nostra Religio, & postremò Capitulum generale Romæ celebratum.

Prouincialis non immutet taxas, seu collectas Prouinciæ, sed consuetas tantùm recipiat: non aggrauet Conuentus visitando, sed omnibus rectè dispositis, abscedat.

Non patiatur idem Prouincialis aliquem retinere mulam, aut equos, seu alia iumenta nomine proprio: sed tantùm nomine communitatis Conuentuum: & verè Conuentus existant.

Curabit omninò, ne vllus comedat extra Refectoriũ, vel charitatis hospitium, nisi infirmitatis causa, Et cõpellat Priores recipere Fratres ab eo missos, ne in eis succrescat mos & cõsuetudo inobedienciæ. Puniat etiam Fratres nimis audacter loquentes aduersus Priores locales.

Sciat R. Prouincialis omnes patētes perpetuitatis Prioratum in Comitijs generalibus Romæ celebratis, reuocatas esse, prout nunc reuocamus, cassamus, & annullamus, dicēte sacro Concilio, non esse functiones assignandas in administrationem & commendam, sed tantùm sint constituti, vt sint ad nutum superiorum amouibiles.

¶ De Nouitijs, Nouitiatu, & profefsia.

¶ Sint Nouitiatus in Conuentu Toleti, Abulæ, & sancti Pauli, qui sint huius nostræ Prouinciæ Castellæ seminaria virtutum, & morum, cum suis magistris: à quibus instituatur nouitij, prout habiles reperti fuerint.

Semper nouitijs adsit magister morum, & ceremoniarum Ordinis: & eos comitetur cum simul à nouitiatu exierint, & in Processionibus immediatè eos sequatur, vt honestè incedant.

Transeuntes ante Sacerdotes, inclinent capita: nunquam in Choro, in Capitulo, & extra Nouitiatum eleuent oculos; retineant manus sub scapulari; non versentur cum profefsis; neq; intra annum Profefsionis Conuentu exeant, nisi ad publicas processiones.

Si quis ex profefsis assignandus erit cuiquam ex Patribus senioribus, siue Magistris, siue simplicibus: id fieri permittitur postquam expleuerit annum decimum octauum. Nam Patribus grauib; succurrendum venit, ne in suis necessitatibus honestis obsequijs destituantur. Illis inseruientibus, non desint inseruire Communitati, & omnes maneant sub obediētia R. Prioris.

Nouitij, tam in Nouitiatu, quàm extra Nouitiatum consistentes, si futuri sunt Choristæ, à Coquina prorsus excipiantur.

Ordinamus quòd in Cōuētibus vbi sunt ad minus quinque Nouitij, illi cantent singulis diebus Missam ad honorem beatissimæ

tissimæ virginis matris nostræ, videlicet: Salue sancta parens.
&c.

Caveant Priores, ne recipiât aliquem ad habitum nostrū, si eorū parentes, vel ipsi fuerint infames: non recipiantur spurrij, non qui vilia tractarint in seculo: Neq; recipietur aliquis, cuius parentes, vel maiores non fuerint antiquitūs Christi fide donati.

Prohibemus omnino, ne in nostrū sacrum Ordinem recipiantur curiæ secularis cōtumaces: imò nec illi, qui ob sua demerita ab eadem curia capti fuerunt, & postea condemnati.

Obseruetur sacrosancti Concilij decretum, quo cauetur pueros non recipiendos esse ante finem & complementū anni duodecimi: Neq; aliquid ab eorum parentibus, aut Curatoribus recipiatur, nisi pro victu & vestitu, cum lectis, lintheaminibus, & similibus commodis.

Sine licentia R. magistri Prouincialis non acceptentur aliqui: & postquam concesserit, neq; recipiâtur nisi per calculos, quibus explicabitur consensus Conuentus, vt duas partes cōcessisse dignoscatur. Minimè tamen derogando auctoritati magistri Generalis in huiusmodi electione, neq; in alijs ad eius functionem pertinentibus.

Neq; aliquis admittetur ad professionē, nisi votorum Cōuentus, per calculos secretò duas partes obtinuerit.

Poterit Prior proponere sine licentia R. Prouincialis vniuersis Patribus Conuentus aliquem recipiendum ad habitū nostrum. Tunc à tribus Cluarijs, magistris, à patribus itē

H honoris

honoris & senioribus duo scrutatores eligentur, qui petat recipiendi qualitates, & ortum. Si eum idoneum repererint, ad calculorum examen proponatur: si duas habuerit partes, tunc significetur R. Prouinciali, si Patrum votis velit annuere: & eo assentiente, recipiatur: sed Priores non recipient lucrum peculiare, ne symoniam incurrant.

A nouitiatibus excludantur omnes professi: & tradantur sub custodia R. Subprioris, & in Professatu simul permaneant: nec inde exeant, nisi ut Ecclesie & Conuentui inseruiant. At professi qui adhuc non emiserint lanuginem, seu barbam, poterunt in Nouitiatu remanere.

Si tempore Professionis, que fit elapso decimo sexto anno, (vt precipit sacrum Concilium) nesciuerit legere, scribere, & canere cantu Chori, non admittatur vt clericus; si tamen non fuerit spes vt addiscat: Debent omnes scire loqui Latine, qui admittendi sunt ad sacros Ordines, sicut sacra Concilij precipiunt decreta.

In induendis nouitijs seruentur ea, quae sanctiss. Generalis Soreth mandauit in capite de indutione nouitiorum: & ceremonie fiant in Ecclesia cum cappis albis.

Nouitij singulis diebus Veneris confiteantur Sacerdoti a R. Priore designato. Et qui recepti fuerint post annum decimum octauum, ponantur in professatu.

Magistri Nouitiorum sint graues, optimae famae, conuenientis aetatis, & qualitatis honestae.

Nouitij vnus Conuentus, non proficiantur in alium.
Non recipiantur duo germani, seu fratres: & recepti, non

maneant in eodem Conuentu, vbi Religioforum numerus paruus erit, & ad minus, si nō fuerint duodecim: quoniam vbi maior eēt numerus, illic collocari poterunt.

Quater in anno vota Religionis proponantur nouitijs interceptu trium mensium; & illa declarentur, vt sciant qua obligatione vinculandi erunt in emittenda professione, ne illis cōtingat, vt postea eos pœniteat ingressus Religionis.

Exceptis R. Prouinciali, Priore Conuentus, magistro morum, nemo audeat ingredi nouitiatum, sub pœna grauis, per decem dies.

De Sanctimonialibus.

Studebit R. Prouincialis Sanctimoniales nostras ad amulsim obseruare cōstitutiones, quas tradidimus in nostra visitatione solenni. Et quas repugnare sciuerit, eas corripiat ad normam constitutionum nostrarum, quibus rebelles puniendos esse præcipitur.

Studeat primò earum clausuræ, vt inuiolabiliter seruetur, nihil innouando. Id tamen optamus, si earum cancellatæ, seu crates ligneæ ex ferro confici possent.

Certum est, quòd sanctimoniales sine vllò medio subijciuntur Generali Ordinis; tamen ob locorum nimiam distātiā, earum regimen permittitur R. Prouincialibus. Idcirco eas tāquam filias nostras huic R. Prouinciali (& pro tempore existenti) ex animo commendamus.

Non liceat extrahere illas ex Monasterio, nisi cūm aliquid necessitatis emereret, iuxta decreta sacrosancti Concilij, quæ præcipimus obseruari in omnibus alijs pertinētibus ad dictas sanctimoniales.

Qui publicè detraxerit honori sanctimonialium nostrorum, carceri mancipetur statim ad tres menses.

Non licebit Fratribus nostris adire Ecclesias, neq; locutoria (vt dicunt) nostrarum sanctimonialium: & qui semel fuerit comprehensus ad ipsa Monasteria iuisse, carceri mancipetur ad octo dies; deinde expellatur à Conuentu in quo manebat, & xquè ac exul non reuertatur per tres annos.

Excipiuntur Confessor, earū Vicarius, & qui missi fuerint ad Missas celebrandas, & ad alia officia diuina, necnon in earū piā vtilitatem. Sed tamen fiat de licentia R. Prioris, vel Prouincialis.

Cùm aliqua sanctimonialis ab alio Conuentu in aliū trāferenda erit, eam comitentur illius consanguineæ & cōsanguinei: in quorū comitatu sit vnus ex nostris Religiosis, integræ honestatis, & boni nominis.

In recipiendis puellis, caueatur ne sint parentum malæ famæ, neq; ex Iudæorum, vel Maurorum sanguine, neq; illegitimæ, sed ex progenie laudabili.

Non audeat R. Prouincialis quicquam imminuere, nec qui ipsum detrahere à constitutionibus quas fecimus in visitādis sanctimonialibus huius regni Castellæ, neq; in aliquo contraire, sub pœna priuationis ab eius officio.

Gratiæ à nobis concessæ non reuocentur, non impediantur, neq; indirectè quærat occasio, aliquam illarum perturbandi.

Mandamus omaibus Sacerdotibus, qui sanctimonialium
spiritali

spiritalē regimen exercuerint, qualibet hebdomada mutēt Sa-
cramentum Eucharistiæ sub pœna carceris.

R. Prouincialis visitando, secum habeat sociū suum, & R.
Priorē Conuentus illius ciuitatis, seu oppidi, in quo erit Mo-
nasterium sanctimonialū: non comedat in Monasterio, non
in Ecclesia, non in Sacristia, sed citò se expediēs, reuertatur ad
nostrum Monasterium.

Caveat ne visitando fiant impensæ, sed sumptibus Conuē-
tus Fratrum viuat.

Pro Confratribus, & Consonoribus nostris.

Pro confratribus & consonoribus viuentibus, quotidie
siet memoria in prima hora canonica, & in oblatione sacrificij
sanctissimi.

Item mandamus quando fit tertium ternarium, inter festū
sancti Michaelis, & omnium sanctorum, dicatur ternariū pro
illis qui literas confraternitatis habuerunt, & Missæ recitetur.

Non obliuiscantur Priores, Subpriores, & Fratres Sacer-
dotes iuxta antiquū ritum nostri Ordinis significare R. Pro-
uinciali mortem cuiuscumq; Fratris Prouincię, & ille mandet
singulis Prioribus celebrare Missas, & alia officia pro ipsis
defunctis Fratribus. Et qui nō sunt Sacerdotes, dicant nō dū
nos, & conuersi recitent Orationes cum Pater noster, & Aue
Maria, sicut in regula nostra præcipitur.

Dum aliquis ex nostris Fratribus est spiraturus animum,
pulletur campana pro Oratione: & tūc omnes Fratres genu-
flexi dicant ter Orationem dominicam, & Aue Maria, rogā-
tes Deum, & beatissimam semper virginem, vt tanti certami-

nis victoriam animæ recedenti ab hac vita facile obtineat.

Singulo mense ultra Missas cantandas (sicut statutum fuit in Comitibus generalibus) in singulis Conuentibus huius Prouincie, vna Missa cantabitur pro omnibus Confratribus, & consorioribus defunctis.

*INSTITUTIONES PECIALIA-
res proissa Prouincia Castella.*

ORdinauerunt R. diffinitores, quòd quotidie scribantur redditus incerti.

Quòd Fratres non alloquantur mulieres in Ecclesijs, nisi pro illis audiendis à confessionibus.

Quòd Fratres violenter suspecti de inhonestis conuersationibus, statim mittantur ad alium Conuentum.

Ludentes ad cartas, seu taxillos quouis modo, in carcères detrudantur ad quindecim dies, & sint priuati loco & voce per annum.

Prouincialis non habeat quid pluris à Conuentu post visitationem, quàm Priores locales habuerint.

Non eant Fratres ad Curiam suæ Maiestatis, sine licentia R. Prouincialis.

Conuentus Salmantice nihil det studentibus Prouincie: sed proprii Cōuentus prouideant ad summam quinq; ducatorum singulis annis.

Si penuria cellarum adfuerit, omnes studentes quales quales sint, bini & bini in singulis permaneant.

Studentes euntes ad scholas, non eant aliò ab alijs separati, sub pœna priuationis exeundi à Monasterio ad mentem.

Studentes literis vacantes, bonis moribus imbuantur: aliàs priuentur statim à studio.

Priores audiant Fratres patienter, eis non insultent, nō minentur, eos non inhonorent,

Non percutiantur nouitij atq; professi ab vlllo, neq; à Priore, nisi regulariter vel in Capitulo, vel Refectorio.

Bachalarei Theologi nihil habeant subsidij à suis Conuentibus; sed vacent prædicationibus tempore Quadragesimæ, quò sibi ipsis prouidere possint.

Confessores sanctimonialium electi, dum opus fuerit, cōfiteantur in Ecclesia, & in Monasterio: & cū fuerint iā experti R. patres Herrera, & Serranus: illi infirmas in Monasterio audient à confessionibus.

Ordinauerunt Nouitiatu haberi in Conuentibus Tolleti, Abulæ, & sancti Pauli, qui sint seminaria virtutum, cū suis magistris, qui Nouitios moribus, cantu, & ceremonijs Ordinis instruant.

Conuentus Metimnensis exponet singulis annis pro conficiendis fabricis iam inceptis, pecuniarum summam saltem ad medietatem reddituum dicti Conuentus, seu Collegij.

Omnes Conuentus habeant libros rationum, Clauarios; fiant computa singulis hebdomadibus (vt dictum est) Non remaneant libri reddituum in camera Prioris: ipse non scribat, neq; recipiat, viuat cibo communi Refectorij. Et in scribendis libris, scribantur omnia distinctè, & causæ omnium expofitorum, ne quid fraudis committatur. Si secus factum fuerit, Prior statim cadat iure & officio suo.

Seculares (nisi fuerint viri illustres) nunquam comedent in cōmuni Refectorio cum Fratribus. At magis seruetur clausura, pax, & honestas, nullusq; Prior audeat recipere Fratres fugientes ab obedientia R. Prouincialis.

Reuerendis. magister Generalis reuocat, & reuocatas esse declarat omnes patentes ab eo, & à suis prædecessoribus vsq; in hanc horam concessas, pro capiendis ac instituendis Monaſterijs in hac Prouincia Castellæ: etiã pro omnibus alijs causis manendi extra Ordinem, etiam prætextu pietatis. Et R. tã Prouincialis, quàm Priores, omnes huiusmodi patētes hæcenus concessas videntes & legentes dilanient, dilacerent; & eas habentes in carceres reponant per mensem, disciplinis eos afficiendo qualibet feria sexta: & id totū Reuerendis. patri Ordinis significant.

Nullus huius Prouincię minister exponat pecuniam quouis prætextu, quę designata fuit pro redditibus instituēdis, sub pœna priuationis officiorum, & dupli soluēdi.

Nullus huius Prouincię Prior, vel Prouincialis suo iudicio, sua voluntate, sua auctoritate, possit aliquam structuram incipere, inceptam augere, & auctam perficere, sine illius artis peritorum consilio; qui periti, communi, vel ciuitatis, vel oppidi sententia sint approbati: præsentibus, audientibus, & consentientibus patribus Clauarijs, vel eorum parte saniori.

Decreuerunt omnia signa claustralitatis (sic enim loquuntur) aboleri & restingui: Idcirco mandarunt à nemine emi posse vinum pro suo victu; at magis illud exheri cōsuetis, de bonis

bonis communitatis Conuentuum: non ad ebrietatem, non ad satietatem, non ad inordinatum vsum, non ad immoderatum haustum, non ad gustus appetitionem auidam: sed ad sobrietatem, ad necessitatē, & (prout licuerit) ad sanitatem Religiosorum nostrorum.

Prohibuerunt itaq; varias emptiones, & vasa diuersa & peculiaria pro emendo vino. Ne proprietarium conditio vlla in Religiosis nostris appareat: & lecus facientes, sine licētia R. Prioris (quod rarò fieri permittet) declarantur priuati ab audiendis cōfessionibus, atq; loco & voce tam actiua, quàm passiva, donec Generalissimus pater cum eis dispensauerit.

Nemo acceptet Conuentum cuiuscumq; nominis, siue fuerit domus, siue Ecclesia, siue situs in quocumq; oppido, seu ciuitate, seu loco, sine licētia expressa Prioris Generalis: Secus facientes habeantur pro rixosis, seditiosis, pacem Religionis odiētibus, pro elatis, superbis, & cupidis alijs przesse; & ratione contumaciæ sint excōmunicati, atq; priuati loco, voce, gradu, officijs: & in carceribus detrudantur, inde non extrahēdi, donec Reuerendis Generalis aliter disposuerit. Verum si aliquis Princeps, vel eques insignis, vel illustris domina locū aliquē bonæ dispositionis obtulerit alicui ex Patribus benemeritis & professis huius nostræ Prouinciæ Castellæ, poterit (cū licentia domini Ordinarij) eum acceptare nomine communitatis; deinde negotium & gestū literis significare Priori Generali.

Sub pœna incorrigibilibus debita, rebellibus, ac contumacibus, & expulsionis ab ista Prouincia, necnon priuationis o-

mnium bonorum ad vsum incertum eis concessorum non erigantur, non conficiantur, non recipiantur loca, domus, Ecclesiz, situs, pro Monasterijs sanctimonialiũ nostri Ordinis. Neq; aliquę ex nostris sanctimonialibus extrahantur à Monasterio pro alijs Monasterijs faciendis, ordinandis, reformatis, aut aliquo modo disponendis, sine voluntate & consensu magistri Generalis.

Propter vniformitatem, pacem, concordiam, & communẽ ritum, consuetudinem atq; modum viuẽdi inter omnes Prouincias Hispaniarum, & inter illas nulla sit disparitas, nullaq; diuisio, ex quibus oriuntur sectę, inuidiæ, æmulationes, contentiones, & huius generis similia, omnino prohibemus in itinere perferri cappas albas, & pallia alba: sed omnes trahãt pallium nigrum, vsq; ad talos, vel circa portectum & extẽsum ad normam Religiosorum, sub pœna amissionis capparum & palliorum, priuationis loci, vocis, gradus, dignitatis, officij, & inhabilitatis ad ea omnia, donec Capitulũ generale, vel Prior Generalis cum eis misericorditer dispensauerit. Maximam etiam rationem habet Ecclesia humanę societatis, ob causas hic superiũs descriptas, & alias.

Compertum est qualis sit habitus noster regularis, & Reuerendis. Soreth præcipit indumenta nostra vel esse nigri, aut griseicoloris. Cappam & tunicam subtus albas fore, ad normam reformationis, abiectis omnibus superfluis, & ornãmētis quibus seculares vtuntur.

Omnis adsit diligentia, vt Fratres huius nostrę Prouincię Castellę viuant regularem vitam, & sint penitus reformati, nĩ

hil habentes proprium, nihil sine licentia R. vel Prouincialis, vel Prioris exponentes; ab eis obseruetur silentium, sint bonæ famæ, sint exemplares, non appareat in illis nimia licentia: sed deuotè & morigeratè incedant.

Hortamur omnes Religiosos nostros quotidie habere præ manibus aliquos libros meditationum, orationum, & de vita spirituali tractantes, nec non de peccatis abijciendis, & eorum remedijs, vt sibi & alijs prodesse valeant.

Si quis pro cartis confraternitatis nostræ dipondium, siue marapetinum, vel quid minus acceperit, illicò sit suspensus ab officio, detru datur in carceres ad annum, deinde perpetuò coquinæ, vel alijs minimis seruitijs sit applicatus, sit perpetuò infamis, & tanquam peripsema nostræ Religionis existimetur. Nā qui diligit scoriā, in scoria debet sepeliri, sapiētum iudicio.

STATUTA ET CONSTITUTIONES

pro Collegio Complutensi, per Reuerendiss. Patrem Ordinis fratrem Ioannem Baptistam Rubeum.

Disciplinæ & sciētia coruscāt, bonis moribus adiectis: ideò nobis incumbit omnem adhibere diligentiam, vt in studijs versantes vitæ honestatem profiteantur, appareatq; inter regulares nostros regularis obseruantiz conditio, & suauissimus odor.

Idcirco mandamus omnibus Collegijs huius nostræ Prouinciz Castellæ, has constitutiones ab eis inuiolabiliter seruari: Nēpe omnes elemosynas, quæ dātur ipsis Collegijs, Collegiorū esse, & Collegijs applicari atq; incorporari: siue fuerint pecuniz, vel t., vel cuiusuis rei alterius generis.

Missæ omnes quæ exhibentur celebrandæ in Ecclesijs Collegiorum, non diuidantur inter studentes, neq; inter alios Fratres: sed omnes quotquot fuerint, sint communis Collegiorum. Nihil est enim quod magis reddat vitium proprietatis, quàm partitio Missarum & eleemosynarum.

Omnes studentes cuiuscumq; Collegij, nempe Salmanticensis, Metimnensis, & Complutensis, obediãt inuiolabiliter suis Rectoribus. Et sciant omnes subiectos esse illis; necnõ R. magistro Prouinciali huius nostræ Prouinciæ Castellæ, in omnibus quæ nostræ sacræ constitutiones R. Prouincialibus tribuunt & concedunt.

R. Rectores gubernabunt, dirigent, & corripient studentes in Collegijs nostris commorantes. Si verò nõ obediãt, & contradixerint correctioni regulari, scribatur R. Prouinciali, vt prouideat: & si opus fuerit, ipse R. Prouincialis se recipiat ad Collegium, sumptibus eorum qui scandalum, vel crimen perpetrauerint; & delinquentes ad normam constitutionum nostrarum puniant, pensata delicti qualitate.

Si studentes Collegiorum infames extiterint, cognita rei veritate, via iuris, vt testes sint legitimi, & testium numerus canonicus, nihil omittendo eorũ quæ debent præcedere iudicis sententiam, primò puniantur, deinde expellantur à Collegio: & statim totum significetur magistro Generali Ordinis, ne aliquo prætextu ab eo qui fuit correctus, decipiatur.

Collegia nostra in hac Prouincia Castellæ appareãt in cõ-
tatis Collegia regularium & obseruantix in viãu, vestitu, ho-
nestate

nestate, obediētia, ac reformatione; vt in nostra regula, & sanctis constitutionibus continetur.

Idcirco omnia quæ lasciuiam redolent, atq; secularium voluptates prohibemus & mandamus neminē vti posse instrumentis musicalibus, vt sunt Lyra, Barbiton, A diutum, Tibia; & (vt clarius loquamur) prohibemus vihuelam, harpam, & eius generis instrumenta: sed tantum vti poterunt monocordio, atq; canere honeste motetos, & cætera artis Musicæ, cum modestia.

Qui habent hæc instrumenta prohibita, si infra octo dies reperta fuerint in Collegijs, poterunt Rectores ea vendere, & pecūniam applicare ipsis Collegijs.

Amplius pro reformatione inducenda, mādamus omnes comedere in communitate: & nullus seculariū comedat, aut dormiat in Collegijs, sine licentia R. Rectorum.

Mandamus R. Prouinciali, vt singulis annis visitādo Prouinciam, visitet Collegia; & studētes omnes, nemine excepto, illi obediāt, eum suscipiant, & reuerentur: cuius sumptibus intendēt Rectores de bonis communitatis: atq; ab illis eximimus studentes, & exemptos esse decernimus.

Omnes studentes Collegiorum soluent summam pecunię præfinitam, & consuetam, cum alijs quæ explere tenentur, & consueuerunt. Sed peculiariter studentes Collegij Complutensis astringimus vt singulis Dominicis intersint Missæ maiori, necnō festis Domini nostri, ac gloriosissimæ matris suæ, & cantent Missam sine vllō prouentu Imò (vt dictum est)

omnes pecuniaz, omne triticum, & omne genus eleemosynarum, communitati applicetur pro domo soluenda; ne diutius Religiosi nostri habitent domum locatitiam.

In dicto Collegio Complutensi nemo studentum poterit habere, seu retinere (quocumq; prættextu) pueros sine licentia & consensu R. Rectoris. Sine cuius licentia in scriptis obtenta, nulla causa poterunt proficisci Madritium. Et cum eâ obtinuerint licentiam, recto itinere se recipient ad R. Magistrum procuratorem nostrum in Curia persistentem. Ad cuius nutum, voluntatem, & consensum manebunt Madritij, & in eo tractabunt. Et secus facientes, ipse R. Procurator capiet, & capere faciet, atq; detrudet in carceres, eos puniens, vt præcipiunt nostræ constitutiones contra inobedientes & Apostatas.

Cùm aduenerint studentes Complutum, R. Rector poterit recipere eos, quos ipse cognouerit aptos, & iudicauerit fore expediens. & hoc concedimus, vt citius & facilius domum Collegij emptâ liberè tradere possit vsibus nostræ sacræ Religionis.

Reuerendo Rectori Complutensi damus facultatem, vt possit duos induere habitum nostrum pro quæstibus agendis in suffragiû illius Collegij, qui sint legitimi, & bonæ progeniei, neq; aliqua ex parte infames.

In Collegijs ubi non sunt Regêtes, qui sunt principaliores & doctiores, quotidie cogent & congregabunt studentes hora oppor-

ra oppor-

ra opportuna post prandium, vel cœnam, vt disputent, conferant, & literarias habeant concertationes citra omnem iniuriam. Et ipsi præstantiores studētes, vicissim, vel per hebdomadas, vel per mensem disputationibus præsidebunt. Et alij inferiores vicissim conclusiones defendent. Et dum opera Ioannis Bacchoni tam summi Philosophi, perspicacissimi Theologi, Canonistæ excellentissimi, ad eorum studentium manus peruenerint, eius profiteantur doctrinam: ne Ordo Carmeliticus (qui in rebus corporarijs inter Mendicantes reponitur) videatur aliorum mendicare doctrinam. In ea enim sibi est satis, & eam alijs potest suppeditare.

In Collegijs nostris sanctum seruetur silentium hora congruenti. Nam tempore æstatis, hora media post signum Orationis Angelicæ, pulsabitur pro silentio. Et tempore hyemis à Cœna vnius horæ cum dimidia spatio transacto. Quo signo peracto & pulsato, omnes Studentes, imò cæteri Fratres in Collegijs persistentes, imò omnes Fratres in omnibus Conuentibus huius nostræ Prouinciæ Castellæ degentes, cum silentio se recipient ad cellas suas; illudq; seruabunt vsq; ad horam primam diei sequentis. Si verò contigerit, ante primam oportere Studentes recedere à Collegijs pro audiendis lectionibus, acceptis cappis albis, exhibunt à Collegijs ad operam suam liberalem exoluentam.

Hæc pecu-

Hæc peculiaria instituta non solum obseruabunt & humiliter suscipiēt omnes studentes, sed & reliqua in Comitijis huius nostræ Prouinciæ Castellæ decreta, citra tamen dispendiū suarum lectionum & studiorum. Monentes eos, vt semper tractent quæ sibi licent & expediunt, Religionis nostræ honore perspecto. Neq; obliuiscantur diuinum recitare Officiū citra omnem negligentiam. Cauebunt etiā, sub pœna carceris, ab omni ludorum genere prohibito; non iurent, deietate desinent, abstineant se à verbis contumeliosis, inhonestis, & indecentibus; sint compositi, atq; habitui sacratissimæ Marię virginis de monte Carmelo, eorum mores correspondeāt.

Cū intellexerimus studentes nostri Collegij Complutensis, eiusdem Collegij nimia paupertate compelli inseruire aliorum Ecclesijs, & numeri Sacramentorum sancto intendere; illud officium de consensu Reuerendis Ordinarij exercere posse concedimus; hoc tamen adiecto, vt ultra ad tres menses cum dimidio extra Collegium pro diuisis obsequijs morari non possint. Quos omnes monemus, vt bonarum Artium & sacræ Theologiæ studijs vacent, & intendant.

Studentes Complutenses cū iuerint ad scholas suas, audituri lectiones, cappis albis induti, modestè ac religiose associati, ad eas se recipiēt: & præuaricatores huius decreti propria vice vnam in Refectorio recipient disciplinam cum Psalmo: Misere mei Deus. Altera priuabuntur ne possint exire à collegio, siue cōuentu per mensem. Si tertio idem crimè occurrerit, detineantur in compedibus ad quindecim dies, solo pane

lo pane & potu communi contenti. Vltima die Veneris illorum quindecim dierum ieiunabunt in pane & aqua, vna disciplina afficiantur cum Psal. Dominus regit me. Si verò pertinaci spiritu irretiti, rursus hoc præceptum transgredi au si fuerint, Reuerendus Rector, vel Prouincialis dabit eis literas patētes, vt in suam Prouinciam proficiantur, in nostrum Collegium Complutense amplius non reuersuri. Sacra namq; Religio nostra literatos quærit & optat, sed obedientes, & benemoratos.

Animaduertendum est, quòd in constitutionibus vbi non apposita est pœna, semper licet punire illis aduersantes, pœna inobedientibus debita. Habenda est etiam ratio quantitatis & qualitatis excessus, seu criminis; ne delinquentes impunitate gaudeant. Et Rector Collegij puniendus erit, si has institutiones nostras executioni non demandauerit.

DE ACTIS COMITIORUM.

Acta Comitiorum generalium Roma celebratorum, inuiolabiliter obseruari mandamus.

Quoniam leges & statuta condere parum conduceret, & modicæ utilitatis esset, nisi finem optatum consequerentur. Idcirco ne istæ institutiones floccipendantur, posthabeantur, sine careat debito; mādamus eas inuiolabiliter obseruari.

Si verò R. Prouincialis, & R. Priores id facere neglexerint, & negligentes reperti, nouerint se suis officijs esse indignos: & quamprimum id sciuerit Reuerendis, magister Generalis, statim fore priuandos. **F**reuera ipsos priuabit tãquam ineptos

ad huiusmodi officia obeunda: & vbi in presentibus statutis non explicatur poena, Prælati huius Prouinciæ eam adhibebunt iuxta qualitatem excessus & criminis, non excedentes paternam & regularem correctionem, sicut docent antiqua Ordinis nostri instituta, duobus, aut tribus Patribus consultis.

Amplius prædictus magister Generalis, si audiet posthabita fuisse hæc instituta, vel si aliqua caussa emerferit suo iudicio rationalis, vltimo anno triennij cuiusuis Prouincialis, constituet duos ex patribus huius Prouinciæ, qui habeant visitare illius omnes Conuentus, sine vllis expensis & sumptibus, (exceptis necessarijs ad iter peragendum): quia dum erant in Monasterijs, comedent in communi Refectorio ex communi portione vniuersæ communitatis.

Postquam redierint Fratres nostri ad suos Conuentus, celebrabunt singuli tres Missas pro viuis: quarum prior erit de Spiritu sancto pro summo Pontifice, pro Prælatis, pro pace, pro depellendis hæresibus, & pro multiplicanda fide sanctæ matris Ecclesiæ. Altera erit de beatissima virgine Dei matre, pro Catholicis Rege, Regina, & omni prole regia, pro regnis item ac ministris eius Maiestatis Catholicæ. Tertia de Angelis, pro Fratribus & sanctimonialibus, pro cõfratribus & cõsororibus nostri Ordinis, item pro benefactoribus, patronis, seu literatis, qui Carmeliticæ fauent Reipublicæ. Tres item Missas celebrabunt pro defunctis, primã pro summis Pontificibus, & alijs quibus supra; alteram, pro Regibus, Reginis, & similibus; tertiam, pro Fratribus & sanctimonialibus.

Omnes

Omnes huius Prouinciz & Prælati & patres recordabuntur, non suæ facultatis neq; autoritatis esse dimittere Conuentus, & loca etiam exigua & minima sine expressa licetia Prioris Generalis: & secus facientes pœnis grauissimis afficientur à Generali, vel à Comitibus generalibus.

Quam citius fieri poterit, imprimantur hæ constitutiones sumptibus Prouinciz. Et cuiuslibet Monasterio distribuatur, vt saltem in quolibet eorū sint ex dictis cōstitutionibus quatuor libri.

Rogamus, hortamur, & obsecramus omnes huius Prouinciz Castellę filios, atq; aliarum Prouinciarum, vt velint inspicere dñm Deum nostrū. Cui placuit nos illis præesse, discāt omnes Dei ductu, propensa voluntate, virtutis amore, sincera charitate, religioso zelo benefacere, rectos obābulare calles, & dum vitam viuunt, cumulum bonorum operum sibi cōgerere, & in aliorum exemplum, bonis vacare moribus. Nihil enim dulcius, nihil suauius, nihil amabilius, quàm multis prodesse, & Deum cunctis præferre caducis & mortalibus. Nam pœnam suorum criminum luent omnes mali. Boni vero suorum laborum mercedem accipient immarcescibilem.

F I N I S.

K y

De receptione Magistri Genera- LIS ORDINIS.

MODVS RECIPIENDI MAGISTRVM GENE-
ralem Ordinis, hic describitur: ne Fratres Carmelitæ sint ignari
eorum, quæ illis incumbunt. Et primò,

FRatres omnes cum cappâ albâ (precedente vexillo crucis) bi-
ni & bini incedentes processionis more, exeant ianuam Eccle-
siae nostrae. Sint cū eu Prior, vel alius pater atate graui, Diaco-
nus icem Subdiaconus, & Thuriferarius in suppellicio cū ihu-
ribulo, reliqui omnes indui sericū. Pater verò qui agit officium
manu sua teneat crucem, vel pacem, vel Missale apertum in ea
parte quæ incipit: Te igitur clementissime pater. Et porriget
crucem, vel imaginem Crucifixi osculandam Generalissimo Pa-
tri Ordinis. Qui flexu genibus, adorabit Crucem, dicens: Ado-
ramus te Christe, & benedicimus tibi, quia per sanctam crucem
euiã redemisti mūdum. Postea subiunges iunctis manibus: Ade-
sto nobis dñe Deus noster, & quos sancta Crucis letari facis bo-
nore, eius quoq; perpetuis defende subsidys. Qui uinis & re. &c.
Qua expleta, incipiet qui agit officiu, canere: Te Deū lauda-
mus. Thuriferarius tunc thure suffumigabit Reuerēdiss. Gene-
ralem. Crux redibit in Ecclesiam, & Fratres sequentur (ut su-
pra) crucem sequentes, & cantantes: Te Deum laudamus. Cū
pater Ordinis erit ad ianuam Ecclesiae, in eius manibus ponēt
aspersorium, qui statim asperget & diffundet aquã super omnes
qui erunt in illius comitatu. Cū ipse Pater Reuerendiss. perue-
nerit ad locum preparatum, steteret genua tunc (organo cessan-
te) Fra-

te) Fratres incipient canere. Respon. finito, dicet minister: Dñe saluū fac seruū tuū. Resp. Deus meus sperantē in te. Ver. Nihil proficiat inimicus in eo. Resp. Et filius iniquitatis non apponat nocere ei. Vers. Pro Priore nostro Generali. Res. Dñs conseruet, & uiuifcet eum in pace. Ver. Dñe exaudi orationē. Re. Et clamor. &c. Dñs vobiscū. Res. Et cū spiritu tuo. Oremus. Omnipotēs sempiterno Deus, qui facis mirabilia magna solus, prætende super famulū tuū Priore nostrū Generālē, & super cunctas cōgregationes, tã virorū, quàm mulierū illi cōmissas, spiritum gratiæ salutaris, & ut in veritate tibi complacet, perpetuum ei rorem tuæ benedictionis infunde. Per Christum dominum nostrū. Resp. Amen. Tunc ponet stolam ad collum R. Prioris Generalis, qui adibit Altare, stectendo genua, & deosculandum: & accepto thuribulo more solito, diriget incensum in conspectū Altaris. Postea cantando dicet Vers. Ostende nobis Dñe misericordiam tuam. Resp. Et salutare. &c. Vers. Saluos fac seruos tuos, & ancillas tuas. Resp. Deus meus sperantes in te. Vers. Ora pro nobis sancta Dei genitrix. Resp. Ut digni. &c. Vers. Domine exaudi. &c. Resp. Et clamor. &c. Vers. Dñs vobiscum. Resp. Et cum spiritu tuo. Oremus. Protege Dñe famulos tuos subsidijs paci. &c. Prætende Dñe famulis & famulabus tuis dexterā celestis auxilij, ut qui te toto corde perquirūt, & quæ dignè postulant, assequantur. Deus qui corda fidelium. &c. Per Dñm nostrū Iesum Christum filium tuum, qui tecū viuū & regnat in vnitae eiusdem Spiritus sancti Deus, Per omnia secula seculorum. Resp. Amen.

His dictis, statim subiiciat Vers. Sit nomen Domini benedictum. Resp. Ex hoc nupt. &c. Vers. A diuorsum nostrum. &c. Resp. Qui fecit cælum & terram, Postea dicat: Oremus. Benedictio Dei omnipotentis Patris, & Filij, & Spiritus sancti descendat super vos, & maneat semper. Resp. Amen. Et ac dicens Pater Ordinis, tres cruces faciat super populum, illi benedicens. Quæ oratione expleta, pressa & firma voce dicet pro defunctis Fratribus, sanctimonialibus, & benefactoribus Ordinis nostri. De profundis clamaui. &c. iocum cum Fratribus, cū Pater noster. Vers. A porta inferi. &c. Erue domine. &c. Vers. Credo videre. &c. Res. In terra. &c. Vers. Dñe exaudi. Resp. Et clamor, &c. Dominus vobiscum. &c. Oremus. Inclina domine. &c. Deus venia largitor. &c. Fidelium. &c. Requiescant in pace. Amen.

Si libuerit ei, Latine gratiasaget illis, qui eum comitati fuerunt. Postremò sedenti omnes Religiosi Conuentus (incipiendo à Priore) signum exhibebunt obedientiæ Priori Generali, illius manus reuerenter exosculantes.

✠ Soli Deo honor & gloria. ✠

Ad Carmelitanā Castellæ Pro-

VINCIAM FRATRIS NICOLAI ROTARII

BISVNTINI A SECRETIS VNIVERSI ORDINIS

✠ C A R M E N . ✠

Nelyta Castellæ Prouincia, clara propago
Carmeli montis, Religiosa Patrum
Turba antiquorum, Matris summiq; Tonantis
Progenies; castus anteferenda virus.

Hæc tibi, qua modica sunt exarata papyro,

Dogmata, nunc lata suscipe fronte, precor.

Haud noua sunt, veterum redolent vestigia Patrum,

Et normam sacri deniq; Concilij.

Nihil hæc (crede) tuis offendet viribus impar,

Omnia sunt facili namq; redacta iugo.

FRATER IOANNES Rubeus BAPTISTA Rauennas,

Heliastiarum Præsul, & omne decus,

Hic veteres seruare vias, prisca quoq; mores

Monstrat, quæ noster floruit Ordo prius.

His diui sanctiq; Patres vixere beatis

Legibus, æternas his adiere domos.

Quod si eadem requies tua tangat pectora, restat

Illorum gressus hac breuitate sequi.

✠ F I N I S . ✠

1872

Handwritten scribbles on the left side of the page.

Handwritten mark resembling a cursive 'f' or 'r' on the right side of the page.

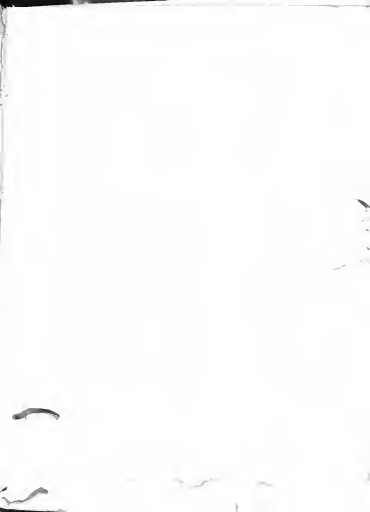
Handwritten mark resembling a cursive 'r' or 'l' at the bottom right of the page.

Handwritten scribbles on the left margin.

Handwritten mark resembling a bracket or a stylized character.

Handwritten scribbles at the bottom right corner.

1840

1805987

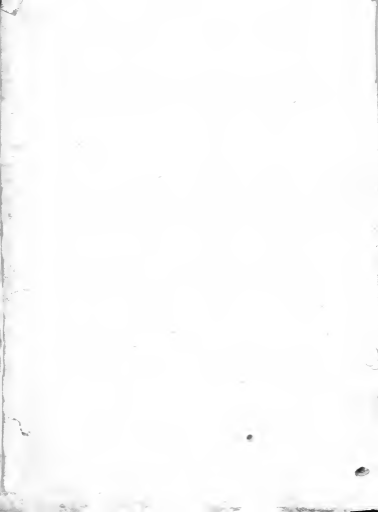

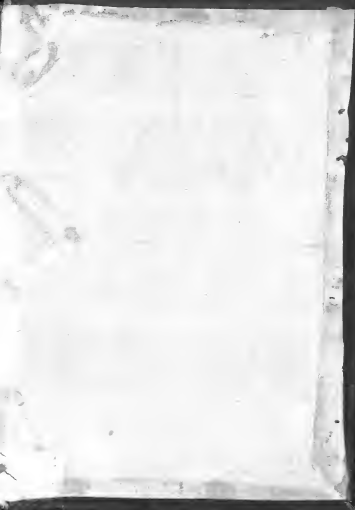

107

80